

VENDETTA! VENDETTA! VENDETTA!

een maffiakomedie

LUUK HOEDEMAEKERS

OPGELET!

Het recente werk van de auteur wordt in eigen beheer, en dus niet door een toneeluitgeverij, op de markt gebracht. Wie 'Vendetta! Vendetta! Vendetta!' wil opvoeren, neemt dus eerst contact op met de auteur. Voor het beheer van al zijn auteursrechten is de auteur aangesloten bij SABAM.

Stappenplan om 'Vendetta! Vendetta! Vendetta!' op te voeren

Stap 1

Neem contact op met de auteur:

Luuk Hoedemaekers
Houbornstraat 9
3960 Bree
0479/61.93.10

luukhoedemaekers@gmail.com
www.luukhoedemaekers.be

Stap 2

De auteur stuurt je via e-mail de tekst van het stuk, een 'toestemming tot kopiëren' en een 'toestemming tot opvoeren'. Je hebt de persoonlijke toestemming van de auteur. De repetities kunnen beginnen.

Stap 3

Je vult het formulier 'toestemming tot opvoeren' verder aan (aantal opvoeringen, plaats van de opvoeringen) en stuurt het terug naar de auteur. De opvoeringen kunnen bijna doorgaan, maar ...

Stap 4

... de definitieve en rechtsgeldige toestemming krijg je van SABAM, na het regelen van de auteursrechten met Sabam/Unisono door vooraf aangifte te doen via het online platform www.unisono.be.

Veel leesplezier met 'Vendetta! Vendetta! Vendetta!'!

'Vendetta! Vendetta! Vendetta!' is een maffiakomedie in twee bedrijven.

KORTE INHOUD

Baron de Courwaremme zat in zware financiële problemen. Om toch nog aan centen te geraken had hij er niets beters op gevonden dan het familiekasteeltje in brand te steken. Hij hoopte zo het verzekeringsgeld te kunnen opstrijken. Maar de baron was wat te kwistig en te onzorgvuldig met de benzine omgesprongen en kwam zelf om in de brand. Kwaad opzet was overduidelijk en de verzekering trok zich onmiddellijk terug.

De onfortuinlijke weduwe, barones Thérèse de Courwaremme, moet de gevolgen van het onverantwoorde gedrag van haar man dragen. Ze heeft samen met haar dochter Gertrude en met de butler Willy nu haar intrek moeten nemen in een kleine sociale woning (een gelijkvloers appartementje eigenlijk), die hen werd toegewezen door het OCMW. Niet simpel voor een familie die het iets groter en grootser gewend is. Zo snel mogelijk terug opklimmen naar de voorbehouden plaats op de sociale ladder wordt de eerste, schijnbaar onmogelijke opdracht. Daarbij komt dat in de woning eerder een veroordeelde crimineel heeft gewoond, de Italiaanse drugsdealer Antonio Vendetta.

DE PERSONAGES

Barones Thérèse de Courwaremme

Een aristocratische dame. Leeftijd ergens tussen de 40 en de 80. Als kind werd ze in het Frans opgevoed, en dat hoort men wel eens. Spreekt misschien de 'w' als 'oew' uit. Een beetje wereldvreemd. Misschien een beetje geschift: inteelt doet wat met een mens.

Gertrude de Courwaremme

De dochter van Thérèse. Ze is ergens tussen de 30 en de 60. (Haar leeftijd is uiteraard wat afhankelijk van de leeftijd van de actrice die de rol van haar moeder speelt.) Een verwend nest? Misschien autistisch of verlegen? Geen geweldige schoonheid maar wel een muzikaal genie. Bespeelt een of ander instrument. (De actrice moet dit niet echt kunnen, maar het mag wel. De muziek die ze maakt hoeft niet echt mooi te zijn.) Misschien maakt ze wel religieuze muziek. Ze heeft nog nooit gewerkt. Een beetje wereldvreemd. Misschien een beetje geschift: inteelt doet wat met een mens.

Willy Baillieux

De butler van de familie. Jonger dan de barones en heimelijk verliefd op haar. Ziet zijn kans schoon nu de barones weduwe geworden is. Een man met stijl, in alle omstandigheden.

Annika Terwingen

Sociaal assistente die voor het plaatselijke OCMW werkt. Is misschien een seut? Een idealistische jonge, onervaren meid of eerder een kwaadaardige matrone?

Antonio Vendetta

Een crimineel die vroeger in het appartementje gewoond heeft. Drugsdealer. Is pas vrijgelaten.

Antonia Vendetta

Tweelingzus van Antonio. Deze rol wordt gespeeld door de acteur die ook Antonio speelt, maar ze kan ook ontduddeld worden. Niet het scherpste mes uit de la.

Antonietta Vendetta

Jongere zus van Antonio en Antonia. Ook al niet het scherpste mes uit de la.

Martin Graaf

Niet al te knappe manvrouw. Een getormenteerde ziel. Een neurotisch type. Heeft een zeer ingewikkeld liefdesleven gehad. Houdt van vissen. Kan een behoorlijk stukje zagen.

Eén of meerdere figuranten voor piepkleine rolletjes

HET DECOR

Een vrij armoedige sociale woning (gelijkvloers appartementje). Ze ziet er niet echt goed uit en zou dringend moeten opgeknapt worden. Loszittend behang, vochtvlekken... Ook de meubels ogen allesbehalve fraai. Op de vloer een afgesleten mat.

Achterwand: 3 deuren. Van links naar rechts zijn dat: keuken, badkamer en slaapkamer. Eventueel kunnen deze op een verhoog gebouwd worden.

Links: raam in de linkerwand en tafel met stoelen zo dicht mogelijk tegen de wand.

Rechts: voordeur. Tegen de wand een kast met daarop een vast telefoontoestel.

Centraal (of iets meer naar rechts): grote zitbank die omgebouwd kan worden tot bed. Hier bewaart de butler ook zijn spullen in.

Natuurlijk zijn er ook andere indelingen mogelijk, bijvoorbeeld eentje met de 3 deuren in een zijwand en het raam en/of voordeur in de achterwand.

TAAL

Zoals jullie zullen merken ben ik niet altijd even consequent geweest bij het gebruik van de voornaamwoorden. Ik wissel nogal eens tussen het formelere u/(ge/gij) en het meer vertrouwelijke je/jij/jullie. Bij het schrijven van deze tekst werkte mijn taalaanvoelen soms sterker door dan mijn taalverstand.

EERSTE BEDRIJF – EERSTE TAFEREEL

Het doek gaat open. We zien de armoedige huiskamer van een dringend te renoveren sociale woning. Behang bladdert van de muren. Vochtplekken. Misschien verspreid nog een aantal onuitgepakte verhuisdozen. De krakkemikkige eettafel is met chic servies gedekt voor 3 personen. De zitbank is uitgeklapt tot bed. Willy, de butler, ligt te slapen, te snurken en te woelen.

WILLY *(mompelt in zijn slaap)* Treesje... Treesje... *(begint te zingen uit 'Madame' van Claude Barzotti)* 'Souvent je pense à vous, madame, souvent je vous revois, madame, je suis heureux, j'ai des idées, et peut-être à demain, vous me prendrez la main...'

De telefoon gaat over. Willy wordt langzaam wakker. Hij staat op en haalt zijn werkkledij (zwart pak, wit hemd, witte handschoenen, zwarte schoenen...) van onder de matras tevoorschijn. Hij kleedt zich langzaam aan terwijl de telefoon blijft rinkelen. Uiteindelijk neemt hij de telefoon op.

WILLY De residentie van barones de Courwaremme. Met wie spreek ik alstublieft? ... Mevrouw Verhoeven, waarmee kan ik u van dienst zijn? ... *(kijkt afkeurend om zich heen)* Nee, het is zeker niet wat de familie de Courwaremme gewend is. Ik ook niet trouwens. ... Goed, mevrouw Verhoeven.

Willy legt de hoorn neer. Hij ruimt zijn spullen op en begint het bed terug om te bouwen tot zitbank, iets wat blijkbaar niet zo eenvoudig is, zeker niet voor iemand die dit nog nooit gedaan heeft. Hij klopt de kussens uit. Er vliegt heel wat stof door de lucht. Terwijl hij daarmee bezig is, komt barones de Courwaremme uit de slaapkamer. Ze draagt een stijlvol slaapkleed en/of een al even stijlvolle kamerjas.

THÉRÈSE Wie was dat, Willy?

WILLY *(fleurt op als hij Thérèse ziet; hij heeft duidelijk een oogje op haar)* Mevrouw Verhoeven van het OCMW, madame. Ze wilde weten of we goed geïnstalleerd waren. Ze zei dat we haar altijd mochten bellen als er iets niet in orde was.

THÉRÈSE Bel haar dan maar onmiddellijk terug en zeg haar maar dat alles niet in orde is.

WILLY Ze zei ook dat ze een sociaal assistente ging sturen om over de situatie te praten.

THÉRÈSE *(begint theatraal te huilen)* Waarom moet een oude adellijke familie in een krot wonen?

WILLY *(medelijdend)* Omdat uw kasteeltje is afgebrand, madame.

THÉRÈSE En waarom betalen die connards van de verzekering me niet uit?

- WILLY** Met fraude wordt in dit land niet gelachen, madame. ... Enfin, toch niet altijd.
- THÉRÈSE** Maar het was een ongeluk, Willy.
- WILLY** *(droogjes)* Ze hebben de jerrycan naast mijnheer de baron gevonden, madame.
- THÉRÈSE** Ja, Maurice is altijd een kluns geweest. Maar goed dat ik jou heb, Willy. *(geeft hem een vriendschappelijke aai; Willy kan zijn geluk niet op; dan begint Thérèse opnieuw te janken)* Ik hoor de armoedzaaiers al tot hier lachen van leedvermaak. 'Weet je wie nu in een sociale woning zit? Barones Thérèse de Courwaremme!' Dat is nog het ergste, Willy, nagewezen te worden door gewone mensen.
- WILLY** Probeer het u niet al te veel aan te trekken, madame.
- THÉRÈSE** Ik wist niet dat we zoveel schulden hadden.
- WILLY** U wist ook niet dat mijnheer de baron gokverslaafd was.
- THÉRÈSE** Maurice moet wanhopig geweest zijn toen hij ons kasteel in brand stak. *(zucht)* Wat is er toch van ons geworden, Willy. Moeten wonen in een krot, moeten slapen met je dochter naast je in hetzelfde bed.
- WILLY** Dat valt nog best mee. Ik moet het stellen met een veredelde zitbank en ik moet me wassen in de keuken.
- THÉRÈSE** Niet klagen, Willy, jij bent maar personeel, geen familie. *(rilt van afschuw)* En dan laat Gertrude ook nog eens constant winden.
- WILLY** Beter een leeg huis dan een lastige huurder.
- THÉRÈSE** Foei, Willy! ... Maar die van haar stinken nog erger dan een abattoir.
- WILLY** Dat zal van de hardgekookte eieren zijn.
- THÉRÈSE** Die van mij ruiken tenminste nog aangenaam.
- WILLY** Cuique crepius bene olet.
- THÉRÈSE** Wablieft?
- WILLY** Iedereen vindt dat zijn eigen winder lekker ruiken.
- THÉRÈSE** Zegt Bart De Wever dat?
- WILLY** Nee, Erasmus, lang geleden al.
- THÉRÈSE** Ik wist niet dat jij Latijn kende.

- WILLY** *(bescheiden)* Ik heb nog meer verborgen talenten, madame.
- THÉRÈSE** Waarom moeten wij zo lijden, Willy? Wij zijn van adel. Wij hebben dit land sinds de middeleeuwen opgebouwd, wij hebben dit land altijd recht gehouden, ook in moeilijke momenten zoals ten tijde van de bankencrisis. Asielzoekers, zowel de echte als de vermeende, worden met meer *égards* behandeld dan wij. Die leggen ze in hotels met warm en koud buffet. Oh, wat verlang ik naar het Ancien Régime, de tijd van voor de Franse Revolutie. Toen hadden de mensen nog respect voor ons.
- WILLY** *(probeert grappig te zijn)* Zo oud bent u nu toch ook weer niet.
- THÉRÈSE** *(berispend)* Willy! Je begint fameus astrant te worden. Dat staat je niet.
- WILLY** Verschoning, madame.
- THÉRÈSE** *(resoluut)* We hebben geld nodig, Willy. Ik ben dat trouwens aan mijn stand verplicht.
- WILLY** Dat snap ik, madame. Maar dat is gemakkelijk gezegd. Had u al iets in gedachten?
- THÉRÈSE** Daarvoor reken ik eigenlijk op jou, Willy. Je hebt toch verborgen talenten, zei je net. *(grijpt hem onbesuisd vast)* Ik heb je nodig, Willy, Gertrude heeft je nodig, de adel heeft je nodig.
- WILLY** *(terzijde)* Dat is dan ook de eerste keer. *(tot Thérèse)* Euh...
- THÉRÈSE** Denk, man, denk! Als er niet snel geld binnenkomt, gaan we je niet langer in dienst kunnen houden.
- WILLY** Euh... Wat dacht u van een rijk huwelijk?
- THÉRÈSE** *(ontzet)* Wablieft? Je moest je schamen, Willy! Maurice is nog maar pas dood. En daarbij, ik trouw nooit in mijn hele leven meer. Het huwelijk is zoals miserie, fijn om naar te kijken bij iemand anders, maar zelf wil je er niet in zitten, zeker niet als je het al eens meegemaakt hebt.
- WILLY** Ik dacht eerder aan juffrouw Gertrude, madame.
- THÉRÈSE** Onze Gertrude? Ha! Denk je dat iemand die zou willen? Niet dat ze lelijk is, maar ze is niet de gemakkelijkste in de omgang. Daarin lijkt ze veel op haar vader.
- WILLY** Maar dat hoeft u er natuurlijk niet bij te vertellen als u euh... haar van de hand gaat doen, om het zo maar eens te zeggen. En daarbij, ik denk dat er genoeg rijke mannen staan te springen om te trouwen met iemand met een titel. Die nemen dat moeilijk karakter er wel bij.

Trouwens, de meeste mannen nemen voor hun natuurlijke behoeften toch al snel een bijzit, zelfs uw ma... *(beseft dat hij zich aan het verspreken is en zwijgt)*

THÉRÈSE *(denkt even na)* Daar zit wel wat in, Willy. *(wordt steeds enthousiaster)* Neenee, ik vind het zelfs een schitterend idee. Met een rijke schoonzoon zouden al mijn problemen in één keer opgelost zijn. Maar waar vinden we zo snel zo een snul?

WILLY We moeten natuurlijk wel weten of juffrouw Gertrude wel euh...

THÉRÈSE Of ze wel wat, Willy?

WILLY Of ze wel van mannen houdt.

THÉRÈSE Natuurlijk houdt ze van mannen, Willy. Wij zijn van adel, wij kunnen ons geen folietjes permitteren.

WILLY *(droogjes)* Op die manier.

THÉRÈSE Dus, hoe geraken we aan een man voor haar? Hoe maken we bekend dat ze op zoek is?

WILLY Ik zou bijvoorbeeld iets op mijn Facebookpagina kunnen posten.

THÉRÈSE *(ontzet)* Facebook? Ik dacht dat dat voor gewone mensen was. Nu val je me toch een beetje tegen, Willy.

WILLY *(stilletjes)* Ik ben ook maar een gewone...

THÉRÈSE Enfin, misschien moeten we maar gewoon gebruik maken van de mogelijkheden die op dit moment beschikbaar zijn. Hoeveel mensen kunnen we daarmee bereiken, denk je?

WILLY *(fier)* Ik heb op Facebook meer dan duizend vrienden, madame, mensen uit alle lagen van de bevolk..., *(verbetert zichzelf snel)* vooral uit de hogere klasse uiteraard, deftige en welstellende mannen vooral. Als die mijn bericht lezen en ook nog eens willen delen, dan kan het niet anders of er gaan zich binnen de kortste keren tientallen geschikte kandidaten aanbieden.

THÉRÈSE Geschikte kandidaten, dat heb je heel goed gezegd. We willen zeker niet dat de eerste de beste Jan Zizi met de pet zich hier komt presenteren.

WILLY Uiteraard niet, madame.

THÉRÈSE Hoe gaan we het aanpakken?

- WILLY** We stellen op de eerste plaats een aangepast profiel op. We moeten de euh... de koopwaar, in dit geval uw dochter, op die manier zien te slijten dat Jan Zizi onmiddellijk weet dat hij geen schijn van kans heeft. *(heeft ondertussen zijn laptop bovengehaald en begint driftig te tikken)* Hoe oud is juffrouw Gertrude?
- THÉRÈSE** X jaar. *(afhankelijk van de leeftijd van de actrice die de rol van Gertrude speelt)*
- WILLY** Daar doen we om te beginnen al onmiddellijk 10 jaar vanaf, zodat ook de rijpere en rijkere oudere kandidaten zich geroepen gaan voelen om te solliciteren, want dat soort mannen voelt zich vooral aangetrokken tot jong vrouwvolk. Waar houdt juffrouw Gertrude zoal van?
- THÉRÈSE** Van muziek natuurlijk, dat weet je toch zelf ook wel. Wat had ze op de muur van haar kamer in het kasteel geschilderd? Muziek Is Leven en Feest!
- WILLY** Ach ja. Muziek Is Leven en Feest! Weet u wat, we gaan dat afkorten, dat maakt haar raadselachtiger en dus aantrekkelijker. Muziek Is Leven en Feest, dus.
- THÉRÈSE** Ze leest graag stripverhalen. Jommeke, Nero, De Rode Ridder, Bessy, Piet Pienter en Bert Bibber.
- WILLY** *(tikt driftig verder)* Verder nog iets?
- THÉRÈSE** Tsja. In het huishouden is Gertrude niet veel waard. Koken kan ze niet, maar ze is wel handig met naald en draad.
- WILLY** Oké. *(typt weer driftig verder)*
- THÉRÈSE** *(nieuwsgierig)* Wat heb je tot nu toe al?
- WILLY** ‘Knappe vrouw, x jaar, MILF, houdt van strippen en van naaien, wenst kennis te maken met gedistingeerde heer met eenzelfde soort interesses. Hier reageren.’
- THÉRÈSE** Klinkt goed, Willy, daar gaat zeker schoon volk op afkomen.
- WILLY** *(drukt op een knop)* En hola, verzonden.
- THÉRÈSE** Bedankt, Willy. Ik zou niet weten wat ik zonder jou zou moeten beginnen.
- WILLY** *(voelt zich gevleid)* Graag gedaan, madame. Oh, kijk eens aan, de eerste reacties lopen al binnen.
- THÉRÈSE** *(verheugd)* Whaw! Vooruit, lees.

- WILLY** Euh...
- THÉRÈSE** Vooruit, man!
- WILLY** ‘Van bil gaan met een ervaren mokkel? Waar moet ik zijn?’ En euh... ‘Hé, lekker stuk, ik neem je in alle standjes. Meer dan 30 jaar ervaring.’
- THÉRÈSE** *(is danig geschrokken)* Bah, de viezeriken! Onze-Lieve-Heer draaide zich om in zijn graf als hij zulke vetzakkerij moest horen.
- WILLY** *(droogjes)* Dat zal moeilijk gaan, die ligt daar niet meer in, die is daar meer dan 2000 jaar geleden al uit opgestaan en weggewandeld. En daarbij, u moet niet vergeten dat er de laatste jaren veel veranderd is, madame. Vroeger was de lucht proper en seks vies, vandaag is het omgekeerd.
- THÉRÈSE** Zal het gaan, ja, Willy? Wat soort vrienden heb jij eigenlijk?
- WILLY** Verschoning, madame. Ik ken ze natuurlijk niet allemaal, het is bij Facebook de bedoeling om er zo veel mogelijk te hebben. Hier, dat lijkt er al wat meer op. ‘Graaf Martin, niet onbemiddeld en goed verzorgd, is heftig geïnteresseerd. Hij is op zoek naar een MILF en naaien is zijn lust en zijn leven. Ja, hij wil eindelijk de vrouw van zijn dromen leren kennen.’ Dat lijkt me veelbelovend.
- THÉRÈSE** Ja, dat is inderdaad meer onze stijl. Nodig hem maar uit, Willy.
- WILLY** *(begint weer te typen)* ‘Kom maar af. Fazantenstraat 2A in Broekrode¹.’ Hup. Ik zal er nog een paar interessante selecteren. Hup... en hup... en hup.
- Ondertussen verschijnt Gertrude uit de slaapkamer of uit de badkamer. Ze is stijlvol gekleed, zoals het een dame uit de hogere kringen betaamt.
- GERTRUDE** Goedemorgen, Willy. Is het ontbijt al klaar?
- WILLY** *(zucht)* Ik ga er meten aan beginnen, mademoiselle... nadat ik mij gewassen heb... in de keuken.
- THÉRÈSE** Niet vervelend beginnen doen, Willy, dat betaamt niet.
- WILLY** Goed, madame. *(neemt zijn spullen en verdwijnt naar de keuken)*
- GERTRUDE** Goed geslapen, maman?
- THÉRÈSE** *(bekijkt Gertrude afkeurend)* Ik kan het maar matig appreciëren dat ik bijna lepeltje-lepeltje moet liggen met mijn eigen dochter.

¹ Hier kan uiteraard de naam van de eigen gemeente ingevuld worden.

GERTRUDE Ik kan toch moeilijk in de kelder gaan slapen. Daar hangt meer schimmel dan verf op de muren.

THÉRÈSE En dan jouw geurtjes. (*wappert met de hand*) Ik ga me aankleden. (*verdwijnt naar badkamer of slaapkamer*)

Gertrude neemt het instrument dat ze bespeelt en begint muziek te maken. Dit mag een paar minuten duren. Nogmaals, het is zeker niet de bedoeling dat de actrice die de rol van Gertrude speelt, muziek moet kunnen maken. Belangrijk is dat het luid en/of speciaal klinkt. Even later wordt er 'boven' op het 'plafond' gebonsd.

STEM (*gedempt; van boven*) Is dat nu godverdomme bijna gedaan met die ketelmuziek! Fatsoenlijke mensen slapen om 10.00 uur nog.

GERTRUDE (*steekt, fatsoenlijk als ze is, geen middelvinger maar een wijsvinger op*) Fuck you, wagenvolk.

THÉRÈSE (*terug op*) Wat was dat allemaal?

GERTRUDE Ik wil hier weg, maman.

THÉRÈSE Tegen wie zeg je het. Daar wou ik het juist even met je over hebben.

WILLY (*op met een stapel beschuiten, een pot confituur en een pot thee*) Het ontbijt is klaar.

GERTRUDE Ekes, wat is dat voor iets vies?

WILLY (*zet alles op tafel*) Beschuiten, confituur en thee, mademoiselle.

GERTRUDE Ik wil 2 zachtgekookte eitjes, spek, niertjes, croissants en chocoladebroodjes.

THÉRÈSE Lieverkesontbijt wordt hier voorlopig niet meer geserveerd, liefje.

WILLY Dit is alles wat we in huis hebben, vrees ik.

GERTRUDE Godverdomme!

THÉRÈSE Gertrude, ta langue! Het is goed, Willy. Ga na het ontbijt maar boodschappen doen. Laat het maar op de rekening zetten.

WILLY Ik weet niet of ze in de Lidl zo werken, madame, maar ik zal het proberen. Anders zal ik voorlopig uit mijn eigen zak betalen.

THÉRÈSE Dat is goed, Willy.

WILLY (*wil zich aarzelend aan tafel zetten*) Ik euh...

THÉRÈSE Jij eet in de keuken, Willy.

WILLY *(zucht)* Uiteraard, madame. *(neemt bord en bestek van tafel en verdwijnt weer naar de keuken)*

Thérèse en Gertrude beginnen met lange tanden te eten.

THÉRÈSE Onze financiële toestand is op dit moment heel erg belabberd, Gertrude. Daar moeten wij, pardon, daar moet jij dus dringend iets aan gaan doen.

GERTRUDE Ik???

THÉRÈSE Jij bent ondanks jouw vreselijke karakter best wel een knappe vrouw, Gertrude.

GERTRUDE U bent bedankt!

THÉRÈSE Je bent goed voorzien van oren en poten en het wordt hoog tijd dat je dat beseft en dat je daar ook iets mee gaat doen.

GERTRUDE *(in paniek)* U bedoelt toch niet...

THÉRÈSE Natuurlijk wel.

GERTRUDE ... dat ik mijn lichaam moet gaan verkopen?

THÉRÈSE Gertrude! Natuurlijk niet. ... Toch niet in de letterlijke zin van het woord. Wat ik bedoel is dat het ons allemaal goed zou uitkomen als jij snel een bemiddelde partij tegen het lijf zou lopen.

GERTRUDE *(schamper)* De kans dat ik in een sociale wijk een bemiddelde partij tegen het lijf ga lopen is niet zo bijzonder groot, denk ik. En daarbij, ik heb op dit moment niet zo veel goesting in een vent, bemiddeld of niet. Venten zijn allemaal hetzelfde. Steek ze in een zak, rammel er eens goed mee, schud hem leeg en je weet niet meer welke de jouwe is.

THÉRÈSE Goesting of geen goesting, zo zal het gebeuren. Willy en ik zijn al op zoek en het zou wel eens rapper kunnen gaan dan dat je denkt.

GERTRUDE Zeg!

THÉRÈSE Het is dat of honger lijden.

Er wordt gebeld.

THÉRÈSE Dat zal dat mens van het OCMW zijn. *(opent de voordeur)* Ja?

ANNIKA Thérèse de Courwaremme?

THÉRÈSE Barones de Courwaremme voor jou, meisje, of madame, dat kan ook nog net.

ANNIKA Excuseer, barones madame de Courwaremme. *(steekt een hand uit)* Annika Terwingen.

THÉRÈSE *(negeert de uitgestoken hand)* Kom binnen. Ik hoop dat je goed nieuws brengt.

ANNIKA Er is ... euh ... toch het een en het ander dat besproken moet worden, Thé..., barones madame de Courwaremme.

THÉRÈSE Allez, ga dan maar zitten.

Thérèse en Annika gaan op de zetel zitten. Gertrude blijft aan tafel zitten. Annika haalt paperassen uit haar tas.

ANNIKA Als ik het goed begrepen heb, bestaat uw gezin momenteel uit twee personen, Thé..., barones, uzelf en uw dochter Gertrude?

THÉRÈSE Ja en nee.

ANNIKA Hoe bedoelt u?

THÉRÈSE Sinds de dood van de baron zijn Gertrude en ik inderdaad nog maar met zijn tweetjes, maar onze trouwe Willy woont ook nog bij ons.

ANNIKA Willy is uw hond?

THÉRÈSE *(scherp)* Willy is onze butler, juffrouw!

ANNIKA *(noteert ijverig)* Ach zo, een butler.

THÉRÈSE Wij zijn van adel, meisje.

ANNIKA Maar u zit dus in financiële problemen.

THÉRÈSE Mijn man had... euh... enkele slechte investeringen gedaan en hij heeft ons dus niets nagelaten.

GERTRUDE Slechte investeringen? Mon oeil! Hij heeft alles vergokt.

THÉRÈSE Gertrude!

ANNIKA U heeft geen van beiden onlangs nog gewerkt?

THÉRÈSE Gewerkt? Phuh!

GERTRUDE Phuh!

- ANNIKA** Dan komt u dus ook niet in aanmerking voor een werkloosheidsuitkering. En Willy?
- THÉRÈSE** Willy is al oud, juffrouw, en we hebben hem altijd in het zwart betaald.
- ANNIKA** (*noteert weer ijverig*) Het lijkt me het beste dat we voorlopig voor u een leefloon aanvragen.
- THÉRÈSE** Een wat?
- ANNIKA** Een leefloon, madame barones de Courwaremme. Dat is een sociale uitkering voor mensen van wie de inkomsten hen niet toelaten om een behoorlijk bestaan te leiden...
- THÉRÈSE** Aha, dat is toch al iets.
- ANNIKA** ... en die niet in staat zijn om door persoonlijke inspanningen die omstandigheden te veranderen.
- THÉRÈSE** Dat is ons dus op het lijf geschreven.
- ANNIKA** Ik zei dus 'voorlopig', madame, want die inspanningen gaan er wel degelijk moeten komen. Ik zal het daar dadelijk met uw dochter wel over hebben.
- THÉRÈSE** En hoeveel bedraagt dat leefloon?
- ANNIKA** Dat gaat in uw geval, niet-werkende vrouw, niet-werkende meerderjarige dochter en niet-werkende inwonende man, ongeveer 810 euro per persoon bedragen, vermoed ik, maar dat ik zal ik nog eens moeten navragen.
- THÉRÈSE** Dat is wel niet wat we gewend zijn, maar bon. Brengt u die 810 euro iedere dag zelf of wordt die iedere dag gestort? En zeg nu niet dat we die zelf moeten gaan afhalen.
- ANNIKA** Euh... het gaat hier wel om 810 euro per maand, madame barones de Courwaremme.
- THÉRÈSE** Per maand??? 810 euro per maand? Maar daar kan een mens toch nooit van rondkomen? En dan durven ze dat nog een leefloon noemen ook! In wat voor een apenland leven wij eigenlijk, waar men mensen zo onbarmhartig laat verhongeren?
- GERTRUDE** (*gniffelt*) Dan zal het gedaan zijn met bijouxes kopen, maman.
- ANNIKA** (*snuift van verontwaardiging*) Maar tegenover dat recht op een leefloon staat, zoals ik al eerder zei, dus de verplichting om inspanningen te leveren. Om te beginnen zal uw dochter moeten gaan werken.

GERTRUDE Wat???

THÉRÈSE Gertrude? Werken? (*rikt van afschuw*) Ik mag er niet aan denken.

GERTRUDE Ik nog veel minder.

THÉRÈSE Het leven kan zo verschrikkelijk onrechtvaardig zijn.

ANNIKA (*wendt zich tot Gertrude*) Welke diploma's en vaardigheden heb je, meisje?

GERTRUDE (*kwaad*) Jij mag 'u' tegen mij zeggen, Annika.

ANNIKA (*zucht*) Welke diploma's en vaardigheden heb je?

GERTRUDE (*koppig*) U.

ANNIKA (*zucht*) Welke diploma's en vaardigheden heeft u, juffrouw de Courwaremme?

GERTRUDE Op twee jaar na heb ik mijn middelbare school bijna helemaal afgemaakt.

ANNIKA En wat zijn jouw talenten?

GERTRUDE Uw.

ANNIKA En wat zijn uw talenten?

GERTRUDE Euh... euh... euh...

ANNIKA Waar ben je... waar bent u goed in?

GERTRUDE Euh... euh... euh...

THÉRÈSE Mijn dochter is muzikante en beheerst perfect de vaardigheid om zich probleemloos in gegoede kringen te bewegen.

ANNIKA Ik weet niet of daar momenteel veel vraag naar is, maar ik zal het zeker bekijken met de mensen van de VDAB, ik heb daar zo dadelijk toch telefonisch overleg mee. Daarna zullen we verder bekijken hoe we jou... u aan het werk gaan krijgen, juffrouw de Courwaremme. Dat is voorlopig alles. Heeft u nog vragen?

THÉRÈSE Wie gaat onze was doen?

ANNIKA In de keuken staat een wasmachine en een tonnetje waspoeder.

THÉRÈSE Dat heb ik gezien, ja, maar wie komt dat machine bedienen?

ANNIKA Ik vrees, madame barones de Courwaremme, dat u of uw dochter of anders uw butler dat gaat moeten doen.

THÉRÈSE Wij hadden daar een huishoudster voor. Kan het OCMW ons geen poetsvrouw sturen?

ANNIKA *(kwaad)* Weet u wat? We kunnen misschien uw dochter sturen als die verplicht wordt om als kuisvrouw te gaan werken. Maar in dat geval zal u haar wel moeten betalen.

THÉRÈSE Foei, foei, foei!

ANNIKA A propos, over plichten gesproken. U zou ook al eens kunnen beginnen met dat oude papier van de muren te halen. Onze klusjesdienst komt hier de volgende week opnieuw behangen. Als u zich daar niet te goed voor voelt tenminste. Tot zo dadelijk. *(af)*

GERTRUDE Wat denkt die trut wel!

THÉRÈSE *(schudt onbegrijpend het hoofd)* Wie zijn toch die mensen die altijd zo afgunstig zijn op de elite?

WILLY *(op uit de keuken met rood-wit-blauwe Wibratas)* Deze heb ik in de keuken gevonden.

THÉRÈSE *(knikt goedkeurend)* Een boodschappentas met de kleuren van de Franse vlag. Perfect, Willy. We moeten in alle omstandigheden een beetje decorum blijven bewaren.

Willy vertrekt.

THÉRÈSE Bon, waar waren we gebleven?

GERTRUDE Dat u en Willy iets voor mij aan het ritselen waren.

THÉRÈSE Inderdaad. Een huwelijk.

GERTRUDE Ik wil helemaal niet trouwen. Het huwelijk is één jaar vuur en dertig jaar as, heb ik eens ergens gelezen.

THÉRÈSE Ik weet dat het trouwboekje al lang geen bestseller meer is, liefje, maar veel keuze heb je niet. Rijk trouwen en nooit hoeven te werken, of niet trouwen, heel hard werken en ons desondanks toch in de armoede houden. Wat je ook kiest, gelukkig ga je er niet van worden, dus dan kan je maar beter rijk en ongelukkig zijn dan arm en ongelukkig. Mijn bonmaman zei altijd: je moet er alleen maar voor zorgen dat zijn buik altijd vol en zijn euh... zak altijd leeg is.

GERTRUDE Zeg!

THÉRÈSE Dit gezegd zijnde, wat kunnen we nog meer doen om onze situatie te verbeteren?

GERTUDE (*giftig; imiteert Annika*) 'U zou al eens kunnen beginnen om dat oude papier van de muren te halen.'

THÉRÈSE Nog in geen 100 jaar! Wie zijn toch die mensen die ons zo haten, Gertrude? (*rukt driftig een stuk papier los*) Wij zijn geen werkvolk, wij zijn van adel, wij hebben werkvolk in dienst. (*rukt weer een stuk papier weg; de tekst 'Doe de rijken de crisis betalen' verschijnt*)

GERTRUDE 'Doe de rijken de crisis betalen!'

THÉRÈSE (*hoofdschuddend*) Wie zijn toch die mensen die zoiets durven schrijven? Foei, foei, foei. (*trekt weer een stuk behang weg; de tekst 'armoede sucks' verschijnt en een luikje in de muur wordt zichtbaar*)

GERTRUDE 'Life sucks'. (*wijst naar het luikje*) Wat is dat?

THÉRÈSE (*trekt het luikje open en haalt er een zak wit poeder uit; ze begint hard te lachen*) Kijk hier! Wie steekt er nu een zak waspoeder achter het behang?

GERTRUDE (*begint ook te lachen*) Die hier voor ons gewoond hebben, dat zullen zeker héél propere mensen zijn geweest.

THÉRÈSE Volgens dat OCMW-mens staat er een tonnetje waspoeder in de keuken. Haal dat maar, dan kappen we er dit gewoon bij. Alweer een paar euro uitgespaard. (*Gertrude gaat naar de keuken*) Ze hadden hier beter iets waardevols verstopt, juwelen of zo.

GERTRUDE (*op uit keuken met tonnetje waspoeder*) Hadden we maar wat zwart geld, dan hadden we dat hiermee wit kunnen wassen!

Beide dames hebben veel lol terwijl ze het poeder uit de zak met het poeder in de ton vermengen. Het doek valt over het eerste tafereel.

EERSTE BEDRIJF – TWEEDE TAFEREEL

Enkele uren later. Thérèse zit te lezen. Er wordt gebeld aan de voordeur. Thérèse doet de voordeur open. Daar staat Martin met een bos bloemen.

THÉRÈSE Ja?

MARTIN *(is totaal van zijn melk; hapt naar adem als een vis op het droge)* Huh... Huh... Huh...

THÉRÈSE Waarmee kan ik u van dienst zijn, mijnheer?

MARTIN Huh... Huh... Huh... U bent het!

THÉRÈSE Ik ben wie?

MARTIN De vrouw op wie ik heb zitten wachten. De vrouw van mijn leven. Potvolpatatjes! *(steekt zijn hand uit)* Graaf Martin.

THÉRÈSE Graaf Martin...

MARTIN *(komt binnen)* Via via kreeg ik een berichtje dat u op zoek was naar een man. Ik heb meteen gereageerd en ene Willy heeft mij uitgenodigd om kennis te komen maken.

THÉRÈSE Graaf Martin...

MARTIN Klopt. Dat ben ik. Oh, ik ben zo blij dat ik u gevonden heb. Potvolpatatjes! Eindelijk! Het leven is tot nu toe niet bepaald vriendelijk voor mij geweest, moet u weten. Ik heb al heel wat meegemaakt.

THÉRÈSE *(spottend)* Hebben we dat niet allemaal?

MARTIN Ik toch iets meer dan u, vermoed ik. Ik ben namelijk de eerste PBGDBT die zich in Vlaanderen als dusdanig ge-out heeft.

THÉRÈSE De eerste wat?

MARTIN De eerste PBGDBT. De eerste pluribinairegenderfluidedubbelbiseksuele transpersoon.

THÉRÈSE Graaf Martin...

MARTIN Ik weet dat het moeilijk te geloven is, maar ik ben indertijd als meisje geboren. Ik heette Martine en ik ben al vrij snel getrouwd met Gerard Pannemans, een schoonbroer van mijn beste vriend, Jeanke Bleux. De eerste jaren van ons huwelijk waren echt wel een feest, dat kan ik u verzekeren, maar langzamerhand ontdekte ik dat ik me eigenlijk meer tot vrouwen aangetrokken voelde. Ik ben dan gescheiden van Gerard en gaan samenwonen met een nicht van hem, Esmeralda Vermassen, de vrouw op wie ik hartstochtelijk verliefd was geworden. We hebben

dan samen bij dokter Timmermans in het labo een kindje laten maken, met het zaad van Gerard Pannemans, mijn ex-man en de neef van Esmeralda en met een eicel van mij. Ik mocht het kindje negen maanden dragen, maar we hebben het al snel na de geboorte aan een goed doel gegeven. Esmeralda en ik waren allebei postnataal depressief, we hadden het niet zo breed en we wilden ons dochtertje de beste kansen geven in het leven, want een kindje met twee moeders, dat zou toch scheef bekeken worden. Dat is iets waar ik nu wel wat spijt van heb.

THÉRÈSE Graaf...

MARTIN Maar hoe fijn we het ook hadden, toch voelde ik heel diep vanbinnen dat er iets niet klopte. Na een uitgebreid zelfonderzoek kwam ik tot de onthutsende vaststelling dat ik een man was die gevangen zat in een vrouwenlichaam en op advies van Michel Vanderspeten, een bevriend influencer en een neef van Jeanke Bleux, heb ik dan een transitieproces laten opstarten en heb ik me laten ombouwen tot man.

THÉRÈSE Graaf...

MARTIN Gek genoeg werd ik daarna toch weer eerst verliefd op een man, maar mijn LAT-relatie met Joris Degrauwe heeft niet zo lang standgehouden. En nu ben ik dus uiteindelijk de persoon die ik altijd al had moeten zijn. Ik ben klaar voor een nieuwe stap, misschien wel de laatste in mijn relationele queeste, een huwelijk met de vrouw van mijn leven: u!

THÉRÈSE *(heeft met stijgende verbazing naar het levensverhaal van Martin staan luisteren)* Ik moet toegeven dat u inderdaad net iets meer heeft meegemaakt dan ik, graaf, en u ziet er ook best wel aantrekkelijk uit, maar ik vrees toch dat u bij mij achter het net gaat vissen.

MARTIN *(verheugd)* Potvolpatatjes! U houdt van vissen? Dat is perfect! Wij gaan het zeker heel goed met elkaar kunnen vinden.

THÉRÈSE Graaf...

MARTIN Zelf ben ik namelijk ook een verwoed visser. Ik heb gisteren nog een brasem gevangen. Jeanke Bleux, mijn beste vriend, die naast mij zat, dacht dat het een kolblei was, maar het was wel degelijk een brasem. Die twee worden nogal eens met elkaar verward, weet u, de brasem en de kolblei. Nochtans zijn die best wel goed uit elkaar te houden. De kolblei heeft aan het begin van zijn gepaarde vinnen een rode vlek en de brasem heeft borstvinnen die tot voorbij de aanhechting van de buikvin komen. Brasem heeft ook een heel sterke geur, kolblei niet. Maar Jeanke Bleux kent niet veel van vissen. Kende u het verschil tussen brasem en kolblei?

THÉRÈSE Graaf...

- MARTIN** Een mens zou minstens één keer per week vette vis moeten eten. Omega 3-vetzuren zijn goed voor onze hersenen. Breinvoedsel. Makreel, paling, sprot, haring, zalm. Maar zalm gaat u in de Maas niet vinden, oh nee. Paling wel. Tegenwoordig zitten er weer meer dan 30 soorten vis in de Maas. Karper, blankvoorn, baars, snoek, barbeel, brasem. Wij zijn twee gelijkgestemde zielen, mevrouw!
- THÉRÈSE** Ik houd helemaal niet van vissen, graaf. Ik wou alleen maar zeggen dat ikzelf niet op zoek ben naar een man, maar het is voor mijn dochter Gertrude dat we gezelschap zoeken. *(roept)* Gertrude!
- MARTIN** Maar ik ben content met u, u bent alles wat ik wil. Als we maar lang genoeg blijven zoeken, dan gaan we zeker nog meer overeenkomsten en gemeenschappelijke interesses vinden. Het valt me nu bijvoorbeeld op dat we allebei niet zo heel veel baardgroei hebben.
- THÉRÈSE** *(kwaad)* U bent bedankt!
- MARTIN** Ik heb zelfs nog ooit gebokst, samen met Jeanke Bleux, mijn beste vriend. *(maakt een paar schijnbewegingen)* U misschien ook. *(Thérèse rilt van afschuw)* Ik heb voldoende geld gespaard, mocht dat het probleem zijn.
- Gertrude op.
- THÉRÈSE** Dit is mijn dochter Gertrude over wie het eigenlijk gaat, graaf.
- MARTIN** Oei. Potvolpatatjes. Dat is euh... nogal een teleurstelling.
- GERTRUDE** Zeg! U bent bedankt, graaf.
- MARTIN** Het is niets persoonlijks, meisje, maar vergeleken met jouw moeder ben jij toch maar een mager beestje.
- THÉRÈSE EN GERTRUDE** Graaf!
- MARTIN** Zeg toch gewoon, Martin, dames, niemand wordt graag met de achternaam aangesproken.
- THÉRÈSE** Wat? U heet 'Graaf', u bent geen echte graaf?
- MARTIN** Nee, jammer genoeg niet. Dat heb ik trouwens ook nooit beweerd. Maar dat hoeft geen probleem te zijn, toch? *(steekt opnieuw zijn hand uit)* Martin Graaf, kaderlid, ex-bokser, visser en nog van alles.
- THÉRÈSE** *(geeft hem een hand)* Barones Thérèse de Courwaremme. Ik denk dat u nu maar beter kan gaan, mijnheer Graaf. Het is niet nodig om uw en onze kostbare tijd nog langer te verspillen. Wij zijn eerder op zoek naar iemand uit onze eigen kringen voor mademoiselle Gertrude.

MARTIN En voor uzelf?

THÉRÈSE Ik heb u al gezegd dat ik niet op zoek ben naar een man, mijnheer Graaf. Ik heb er de buik vol van.

MARTIN (*verbaasd*) U bent zwanger?

THÉRÈSE Dat was figuurlijk bedoeld, mijnheer Graaf.

MARTIN Dat zegt u wel, maar bedoelt u het ook zo? Vrouwen willen op dat vlak nogal eens onduidelijk zijn, en ik kan het weten, want ik ben er zelf een geweest.

THÉRÈSE Neemt u maar van mij aan dat ik héél duidelijk ben, mijnheer Graaf.

MARTIN Goed. Wat er ook van zij, nu ik na zo een lange zoektocht naar mijn identiteit eindelijk de vrouw van mijn leven gevonden heb, ga ik haar niet zonder slag of stoot laten gaan. U hoort nog van me, dat beloof ik u. Ik wil u en u alleen. (*vertrekt*)

GERTRUDE Wat was dat allemaal?

THÉRÈSE Dat ga ik nu niet herhalen, Gertrude, ik denk ook niet dat ik dat zou kunnen.

GERTRUDE Misschien is een geforceerd huwelijk toch niet de beste oplossing voor ons geldprobleem, maman. God weet wie of wat er zich nog allemaal komt aanbieden.

THÉRÈSE We mogen ons niet meteen door een eerste kleine tegenslag laten ontmoedigen, Gertrude. Jouw vader heb ik ook pas eerst na vele mislukte first dates ontmoet. (*terzijde*) Gelukkig hebben ze die nooit uitgezonden op de VRT.

GERTRUDE Dat wist ik niet.

THÉRÈSE Ach, er is zoveel dat jij niet weet, meisje. Van sommige dingen die zich in een huwelijk afspelen hoeven de kinderen niet op de hoogte te zijn. (*begint te glimlachen bij een herinnering*) Je zal het misschien moeilijk kunnen geloven, maar in bed was je vader echt wel een beest. Als hij bijvoorbeeld na de daad al vrij snel opnieuw een stij... (*herpakt zich*) Enfin. Op ieder potje past een dekseltje, zegt het spreekwoord, alleen zullen we in jouw geval dat dekseltje misschien wel een beetje moeten dóén passen.

GERTRUDE (*spottend*) Ik hoop alleen maar dat er niet te veel deuken in dat dekseltje zullen zitten.

Er wordt gebeld.

THÉRÈSE Aha, dat zal de volgende kandidaat zijn.

Thérèse opent de voordeur. Er staat een vrouw.

VROUW Goedemorgen! Ik ben Annemie Adams van de firma Tupperware. Ik heb voor u een exclusief aanbod van plastieken potten en potjes met of zonder deksels.

THÉRÈSE Dat zal toch niet het soort dekseltjes zijn waar wij hier op zitten te wachten, mevrouw Adams. Nog een goedemorgen.

Thérèse doet de deur dicht. Er wordt opnieuw gebeld. Thérèse opent de deur. Er staat weer een vrouw.

VROUW Goeiemorgen! Ik ben Bertha Bammens en ik verkoop stickers en stylo's ten voordele van het Rode Kruis.

THÉRÈSE Wij kopen niet aan de deur, mevrouw Bammens.

Thérèse doet de deur dicht. Er wordt opnieuw gebeld. Thérèse opent de deur. Het is Martin.

MARTIN Ik wou toch nog even zeggen dat...

Thérèse gooit de deur dicht. Er wordt opnieuw gebeld.

THÉRÈSE Zeg!

Thérèse opent de deur. Nu staat er weer een vrouw.

VROUW Goedemorgen! Ik ben Céline Celis van de vrouwenbasket en ik verkoop tombolalotjes ten voordele van onze jeugdafdeling.

THÉRÈSE Wij zijn niet geïnteresseerd, mevrouw. *(doet de deur dicht)*
Vrouwenbasket?

Thérèse en Gertrude beginnen allebei luid te lachen. Er wordt opnieuw gebeld. Thérèse opent de deur. Het is opnieuw Martin.

MARTIN Misschien...

Thérèse gooit de deur dicht. Er wordt weer gebeld. Thérèse opent de deur.

THÉRÈSE Saperlipopette! En nu is het godverdomme afgelopen, Sacre Dieu!

Maar nu is het Annika die er staat.

THÉRÈSE Mevrouw Terwingen.

ANNIKA (*koeltjes*) Inderdaad. Ik moet zeggen dat ik toch een beetje teleurgesteld ben door dit onvriendelijke onthaal, zeker na alles wat ik al voor u gedaan heb.

THÉRÈSE (*mompelt*) Mijn excuses.

ANNIKA Maar misschien is dat bon ton in de betere kringen.

THÉRÈSE Mijn excuses, mevrouw Terwingen.

ANNIKA Enfin, het zij zo. Ik heb net overleg gehad met de mensen van de VDAB en het doet mij plezier u te kunnen meedelen dat er nog een paar plaatsen vrij zijn in een goed betalende opleiding met prima toekomstperspectieven. Ik heb mademoiselle Gertrude daar al voor ingeschreven.

GERTRUDE Wablieft?

THÉRÈSE En over welke goed betalende opleiding met prima toekomstperspectieven hebben we het dan?

ANNIKA (*trionfantelijk*) Over een opleidingstraject tot bus- en vrachtwagenchauffeur!

GERTRUDE Wablieft?

THÉRÈSE Wablieft? Wij zijn van adel, mevrouw Terwingen, wij rijden geen mensen rond, wij worden rondgereden.

ANNIKA Er is op dit moment een groot tekort aan buschauffeurs.

THÉRÈSE Phuh! Laat de basse-classe maar met de bus rijden. En daarbij, chauffeur, is dat eigenlijk geen beroep voor mannen?

ANNIKA In een moderne, warme, inclusieve en genderneutrale samenleving bestaat er geen onderscheid meer tussen mannen- en vrouwenberoepen. Iedereen is nu tot alles in staat!

THÉRÈSE Maar gelukkig leven wij nog niet in dat soort samenleving die u daar schetst. Gelukkig leven wij nog steeds in een warme, conservatieve, op biologische verschillen gebaseerde samenleving waar iedereen zijn plaats heeft en kent. Gertrude wordt geen buschauffeur! Nooit! Jamais!

GERTRUDE Ik word geen buschauffeur! Nooit! Jamais!

ANNIKA (*bars*) U kan één keer weigeren, juffrouw de Courwaremme, maar reken er maar niet op dat ik u de volgende keer nog zo welwillend zal bejegenen. Nooit! Jamais! (*af, maar ze vergeet haar tas mee te nemen*)

GERTRUDE Zeg! Wat meent dat mens zich wel!

THÉRÈSE Die zou zonder schrik te moeten hebben tussen de krokodillen kunnen gaan zwemmen. *(gaat nog een keer buiten kijken en sluit dan de voordeur)* Oef. Eindelijk rust. Ga jij nu maar afwassen, Gertrude.

GERTRUDE Zeg! Afwassen? Ik?

THÉRÈSE *(gebeten)* Doe nu voor één keer eens niet zo vervelend en doe gewoon wat je moeder zegt, Gertrude!

Gertrude gaat met frisse tegenzin naar de keuken. Thérèse gaat op de zetel liggen en begint een of ander Frans chanson te zingen. Er wordt opnieuw gebeld. Zuchtend staat Thérèse op. Ze opent de voordeur. Daar staat Antonio Vendetta, een knappe, goedgeklede Italiaan, een patser, een charmeur eerste klas.

ANTONIO Buongiorno, signora! *(neemt Thérèses hand en geeft haar een handkus)* Antonio Vendetta.

THÉRÈSE *(zwaar onder de indruk)* Enchanté, monsieur Vendetta. Ik zou bijna durven hopen dat u voor mij komt, maar het is mijn dochter die u moet hebben.

ANTONIO Aha, u heeft een dochter.

THÉRÈSE Sì, una bellissima ragazza, signor Vendetta. Ze heet Gertrude. Ik heet trouwens Thérèse. Barones Thérèse de Courwaremme.

ANTONIO *(buigt)* Baronessa Thérèse de Courwaremme. Incantato.

THÉRÈSE *(roept)* Gertrude! *(tot Antonio)* Ze gaat u zeker aanstaan, monsieur Vendetta. *(Gertrude op)* Dat is ze. Wat vindt u ervan?

ANTONIO *(onder de indruk)* Mamma mia! Che donna! Wat een vrouw! Che bella! Wat een lichaam! Che meloni!

THÉRÈSE Als u in goede papieren zit, signor Vendetta, dan mag u haar hebben.

GERTRUDE Maman!

ANTONIO Scusi?

THÉRÈSE U mag met haar trouwen.

ANTONIO Scusi?

THÉRÈSE U mag haar gaan gebruiken. *(maakt een veelbetekenend gebaar)*

GERTRUDE Maman!

ANTONIO Scusi?

THÉRÈSE Ja, we hebben haar vandaag pas op de markt gebracht.

GERTRUDE Maman, ik ben geen beest!

Antonio krijgt nu in de gaten dat het luikje onbedekt is en gaat ernaartoe. Hij opent het, steekt zijn hand erin en trekt ze dan kwaad terug.

ANTONIO Vaffanculo! Waar is mijn spul? (*Thérèse noch Gertrude reageren; nog kwader*) Waar is mijn spul?

THÉRÈSE Ik begrijp niet wat u bedoelt, signor Vendetta.

ANTONIO (*dreigend*) Oh nee, befana. U weet heel goed wat ik bedoel. Hou u maar niet van de domme. Hier zat een zak in en die zit er nu niet meer in.

THÉRÈSE Ik heb alleen een beetje waspoe... (*Gertrude stoot Thérèse aan en doet haar zwijgen*)

GERTRUDE Wij weten van niets, mijnheer Vendetta. (*stoot Thérèse aan*)

THÉRÈSE Wij weten van niets, mijnheer Vendetta. Mi chiamo haas. Il nostro nome è lepre, signor Vendetta. (*doet een haas na*)

ANTONIO (*grijpt Thérèse bij de keel*) Bastarda! Jij uitgekookt oud wijf! Jij dacht mij om te kunnen kopen door mij jouw dochter te presenteren?

THÉRÈSE (*jammert*) Ik weet niet wat u bedoelt!

ANTONIO (*lacht*) Natuurlijk niet. (*grijpt nu Gertrude vast en begint haar te betasten, te strelen en te kussen*) Jij mag er best wel zijn, figlia di puttana, en jij bent ook heel wat slimmer dan je moeder, denk ik. Ja, jij mag er best wel zijn, Gertrude Haas. Nee, jij bent geen beest, net zomin als ik dat ben. Ik heb zelfs een groot en goed hart, en omdat jij zo'n bella ragazza bent en omdat ik toch noodgedwongen een maandje moet gaan zitten, geef ik jullie beiden dertig dagen de tijd. Dan kom ik terug en als ik dan mijn coke niet krijg, of het geld natuurlijk als jullie alles al verkocht hebben, dan gaat dat jullie beste dag niet zijn. (*maakt het bekende snijgebaar met de hand langs de keel*) Misschien zelfs jullie laatste. Of ik vermoord alleen moeder Haas en neem dochter Haas mee als mijn slavinnetje. Begrepen?

THÉRÈSE Si, signor Vendetta.

GERTRUDE Ja, mijnheer Vendetta.

THÉRÈSE Aan euh... aan hoeveel euro denkt u dan, signor Vendetta? Vijftig? ... Honderd? ... Vijfhonderd?

ANTONIO Ik dacht eerder aan 35.000 euro, cagna.

GERTUDE Holy shit!

ANTONIO Holy shit, onderdaad! Ciao, famiglia Haas! (*af*)

GERTRUDE (*bang*) Aiaiai, coke?

THÉRÈSE Ik begrijp niet dat die mens zich zo druk maakt over een zak waspoeder.

GERTRUDE Maman, dat was geen waspoeder, er zat cocaïne in die zak.

THÉRÈSE Cocaïne, wat is dat?

GERTRUDE (*heftig*) Dat zijn drugs, maman!

THÉRÈSE Drugs, wat zijn dat nu weer?

GERTRUDE (*schudt het hoofd*) Geestverruimende middelen. Vooral jonge mensen gebruiken die.

THÉRÈSE Phuh! Geestverruimende middelen, mon oeil! Als wij indertijd onze geest wilden verruimen, dan gebruikten wij geen waspoeder, dan lazen wij een boek of dronken een glas wijn of twee... drie... vier...

GERTRUDE Vijf, zes, zeven. ... We zitten dik in de problemen, maman.

THÉRÈSE Denk je?

Gertrude knikt. Thérèse en Gertrude beginnen allebei te snotteren. De voordeur gaat open en Willy komt binnen met volle boodschappentassen en een bos bloemen.

WILLY Wat is hier aan de hand?

THÉRÈSE Waar bleef je toch zo lang, Willy?

WILLY Ik heb boodschappen proberen te doen op een economische manier, madame. Als je de prijzen in de verschillende warenhuizen begint te vergelijken kan je heel wat geld uitsparen. Weet u bijvoorbeeld dat een pakje roomboter 15 eurocent beterkoop is in de...

THÉRÈSE Willy!

WILLY Ik heb onderweg ook nog een bos bloemen gekocht voor madame. Van mijn eigen centen uiteraard. (*geeft Thérèse hoopvol de bloemen*)

THÉRÈSE Dank je, Willy, maar...

GERTRUDE (*bits*) Als een man met bloemen op de stoep staat, dan is hij uit op seks.

THÉRÈSE Foei, Gertrude! (*bekijkt Willy*) Foei, Willy! Willy, zit! (*Willy gaat gehoorzaam zitten*) We hebben op dit moment wel wat anders aan ons hoofd dan seks, Willy.

WILLY Verschoning, madame.

THÉRÈSE We worden bedreigd door een bijzonder ongunstig heerschap, Willy, ene Antonio Vendetta.

WILLY Vendetta? Klinkt als maffia.

GERTRUDE Die had hier in huis een zak cocaïne verstopt.

WILLY Coke? Aiaiai.

GERTRUDE Ja, hij kwam die halen, maar wij hadden die ondertussen al gevonden.

THÉRÈSE We dachten dat het waspoeder was en...

WILLY (*ongelovig*) Jullie hebben die toch niet... ?

THÉRÈSE Ja.

GERTRUDE Ja, we hebben die onder het waspoeder in dat tonnetje dat in de keuken staat gemengd.

WILLY Holy shit!

THÉRÈSE Over exact een maand wil hij zijn spul terug.

GERTRUDE Of geld.

WILLY (*schudt het hoofd*) Dat gaat jullie beste dag niet worden.

THÉRÈSE (*begint opnieuw te jammeren*) Dat zei hij ook al. Hij gaat ons vermoorden, of erger nog, onze Gertrude meenemen als seksslavin.

WILLY Hoeveel zat er eigenlijk in die zak?

THÉRÈSE Een kilo? Zoiets? (*Gertrude knikt*)

WILLY Holy shit! Hebben jullie er eigenlijk enig idee van hoeveel een kilo coke kost?

THÉRÈSE (*probeert grappig te zijn*) Die zal in het ene warenhuis al wat beterkoop zijn dan in het andere zeker?

WILLY Dat is niet om mee te lachen, madame! We hebben het hier wel over al gauw 35.000 euro.

GERTRUDE Dat zei hij ook.

THÉRÈSE Maar zoveel geld hebben we niet, Willy!

GERTRUDE Kunnen we dat spul niet gewoon uit het waspoeder filteren?

WILLY Vergeet dat maar. Die coke is nu niets meer waard.

THÉRÈSE Hoe komt het dat jij daar zoveel van weet, Willy?

WILLY (*fier*) Een goede butler is van alles op de hoogte, madame.

THÉRÈSE (*smekend*) Help ons, Willy, asjeblieft, ik zal je eeuwig dankbaar zijn.

GERTRUDE We kunnen misschien het best naar de politie gaan.

WILLY Dat zou ik ten zeerste afraden, mademoiselle Gertrude. Ten eerste, de politie zou ons zelf kunnen gaan verdenken van drugshandel. Ten tweede, ze kunnen die kerel niets maken op basis van jullie verhaal alleen. En als de politie hem toch zou oppakken en hem in staat van beschuldiging zou kunnen stellen, dan neemt hij Jef Vermassen of Inez Weski onder de arm en dan staat hij een uur later weer op straat. Dan zijn we nog veel verder van huis, geloof me, die criminele types zijn tot alles in staat en draaien er hun hand niet voor om iemand te laten verdwijnen, van oude adel of niet. Nee, het beste dat we kunnen doen is betalen.

THÉRÈSE Maar we hebben niets!

GERTRUDE Misschien moet u dan maar iets beginnen met die Martin, maman, die heeft geld genoeg.

THÉRÈSE Jamais! Je mag hem hebben.

GERTRUDE Jamais!

WILLY Is graaf Martin hier geweest?

THÉRÈSE (*schamper*) Ja, je bent bedankt, Willy. Hij is helemaal geen graaf, hij heet Graaf.

GERTRUDE (*rilt van afschuw*) Een echte griezel. Die valt op mannen en op vrouwen en op alles daartussen.

WILLY Misschien moet mademoiselle Gertrude gezien de omstandigheden nu wat minder kieskeurig zijn. Ik zal eens kijken of er nog nieuwe berichten

binnengelopen zijn. *(neemt zijn laptop en begint te lezen)* 'Ik ben een knappe man, voorzitter van de plaatselijke Open VLD-afdeling en...'

THÉRÈSE Geen politiekers!

WILLY 'Hete bliksem met veel centen wil wel een del. Bel Peter Gillis.'

GERTRUDE Nooit!

WILLY 'Ik sta nog steeds paraat. Martin Graaf.'

THÉRÈSE Weg ermee!

WILLY 'Ik ben vroeger nog priester geweest maar wil nu pas echt van het leven gaan genieten. Bel mij. R. Vangheluwe.'

THÉRÈSE Foei, foei, foei!

WILLY *(schudt het hoofd)* Zo gaan we er niet geraken. Ik snap er niets van. We hadden toch een duidelijk en aantrekkelijk profiel opgesteld. Weet uw wat? Ik zal de reacties in de gaten blijven houden, maar misschien kunnen we ons ondertussen toch maar beter focussen op een andere manier om aan geld te geraken.

Thérèse, Gertrude en Willy bekijken elkaar. Er valt een ongemakkelijke stilte.

WILLY Waarschijnlijk zullen we alle drie...

Opnieuw valt er een ongemakkelijke stilte.

THÉRÈSE/GERTRUDE/WILLY ... moeten gaan werken?

Thérèse en Gertrude vallen elkaar luid snikkend in de armen.

WILLY *(terzijde)* Tranen zijn heet, maar helpen geen reet.

Er wordt gebeld. Willy opent de voordeur. Daar staat Annika.

ANNIKA Ik ben mijn tas vergeten.

GERTRUDE U komt als geroepen, mevrouw Terwingen.

ANNIKA *(tot Willy)* U bent zeker de butler?

WILLY Inderdaad, juffrouw.

THÉRÈSE Mevrouw Terwingen, kent u toevallig ene Antonio Vendetta?

ANNIKA *(krijgt een paniekaanval; staat eerst als van de hand Gods geslagen en begint dan als een kip zonder kop ronde te lopen)* Antonio Vendetta?

Kent u die? Die heeft hier nog gewoond. Hij heeft banden met de Calabrische maffia, de 'ndrangheta. (*maakt heb bekende gebaar met de hand over de keel*) Waarom vraagt u dat? Is hij hier geweest?

THÉRÈSE Neenee!

GERTRUDE Neenee!

WILLY Neenee!

ANNIKA Hij heeft vorig jaar moeten terechtstaan voor moord, doodslag en verkrachting, maar ze hebben hem omwille van procedurefouten moeten laten lopen.

WILLY (*terzijde*) Wat heb ik gezegd.

ANNIKA Hij heeft onlangs wel twee maanden moeten zitten omdat hij 51 zou gereden hebben in een zone 50. Tegen trajectcontroles valt nu eenmaal niets te beginnen. Ik geloof dat ze hem ondertussen weer opgepakt en tot een maand cel veroordeeld hebben voor racisme. Hij zou bij de Congolese warme bakker negertetten besteld hebben en die zou daar niet mee hebben kunnen lachen. Daar zou ik me dus heel ver van houden, van de familie Vendetta. Die Antonio, dat is echt crapuul, maar zijn tweelingzus Antonia en hun jongere zusje Antonietta, die zijn nog een paar graden erger!

THÉRÈSE (*slikt*) Mevrouw Terwingen, zou u ons een groot plezier willen doen?

ANNIKA Wablieft?

THÉRÈSE Zou u ons alle drie aan een goed betalende opleiding of aan een job kunnen helpen?

ANNIKA (*triomfantelijk*) Alstublieft?

THÉRÈSE Alstublieft?

ANNIKA (*triomfantelijk*) Maar natuurlijk!

Het doek valt over het tweede tafereel en daarmee ook over het eerste bedrijf.

TWEEDE BEDRIJF

We zijn nu een maand later. Het appartementje ziet er al wat beter uit. Zowel Thérèse, Gertrude als Willy zijn nu helemaal anders gekleed. Willy draagt een jeans, een marcelleke en een petje. Hij werkt als trucker. Thérèse en Gertrude dragen een uniform. Ze werken allebei als buschauffeur. Thérèse zit in de zetel geld te tellen. Gertrude en Willy zitten nu aan de tafel, die vol staat met lege en volle jeneverflessen en bierflesjes. Gertrude staart somber voor zich uit. Willy zingt een troosteloze versie van 'Met de vlam in de pijp'. Hij stopt abrupt en begint dan te wenen als een klein kind.

WILLY Whèèèh! Ik wil niet met dertig tonnen diesel door de Brennerpas scheuren! Whèèèh! Ik wil madame bedienen! Whèèèh!

GERTRUDE *(begint nu ook te janken)* Whèèèh! En ik wil geen ellendige kutkinderen meer met de bus naar school brengen! Whèèèh! Ik haat kinderen! Ik wil muziek maken en profiteren van het leven! Whèèèh!

THÉRÈSE *(begint enkele seconden later, aangestoken door de anderen, ook te janken)* Whèèèh! En ik wil geen lijndiensten meer rijden! Whèèèh! Dat ze het openbaar vervoer maar afschaffen. Als de klootjesmensen die nu de trein, de tram of de bus nemen, wat harder zouden willen werken en wat minder zouden roken en zuipen, dan zouden ze zich allemaal een auto kunnen permitteren. Whèèèh! Ik wil terug naar de goede oude tijd! Whèèèh!

GERTRUDE Whèèèh! Ik trek dit niet meer, maman! Whèèèh!

WILLY Whèèèh! Ik trek dit ook niet meer, madame! Whèèèh!

THÉRÈSE *(enkele seconden later)* Whèèèh! Ik trek dit ook niet meer! Whèèèh! En dadelijk komt Antonio Vendetta en we hebben maar 7.000 euro. Zien jullie nu dat werken niets opbrengt. Ik ga nooit meer werken. Wij zijn geen werkende klasse, Gertrude.

WILLY *(terzijde)* Wij niet, nee.

GERTRUDE *(gaat naar haar moeder en neemt haar vast)* Whèèèh! We zitten dik in de problemen, maman! Whèèèh!

THÉRÈSE *(duwt Gertrude weg)* Whèèèh! Ik wil geen problemen! Whèèèh!

WILLY *(herpakt zich)* Stop! We mogen de moed niet laten zakken. Problemen zijn zoals topsporters uit de voormalige DDR: ze winnen altijd, dus kan je ze maar beter onder ogen zien.

GERTRUDE Je hebt gelijk, Willy. *(ze tast in haar broekzak en haalt er een rolletje eurobiljetten uit)* Hier, nog 800 euro, maman.

THÉRÈSE *(verbaasd)* Hoe kom jij aan 800 euro?

GERTRUDE (*mompelt*) Ik heb vorige week mijn baas en een paar vrienden een pleziertje gedaan.

WILLY En ik heb nog 6.000 euro op de bank staan. Dat waren er oorspronkelijk 12.000, maar door de inflatie en vooral door de kosten die de banken tegenwoordig aanrekenen is dat bedrag ondertussen gehalveerd. U mag het voorlopig hebben, madame.

THÉRÈSE Dat is heel lief en attent van jou, Willy, maar zelfs daarmee gaan we er niet geraken.

WILLY Dan zit er niets anders op dan hem zijn coke terug te geven.

GERTRUDE Maar die zit tussen het waspoeder.

WILLY (*slim*) Dan maken we een pakketje dat op de oorspronkelijke zak lijkt.

THÉRÈSE Met wat?

WILLY We maken een mengeling van waspoeder, bloem, suiker en zout. Dat heb ik ooit in een film gezien.

THÉRÈSE Gaat hij dat slikken, denk je?

GERTRUDE Coke wordt gesnoven, maman, niet geslikt.

THÉRÈSE Dat bedoel ik niet.

WILLY Als we hem eerst zat voeren, komen we er misschien wel mee weg.

THÉRÈSE Oké dan.

De drie gaan aan de slag. Ze halen het tonnetje waspoeder, een zak, bloem, suiker en zout uit de keuken en beginnen alles te mengen totdat het eindproduct lijkt op de oorspronkelijke zak die ze uit de wand gehaald hebben. Op het moment dat ze daarmee klaar zijn wordt er gebeld.

THÉRÈSE (*in paniek*) Daar zal je hem hebben!

WILLY Rustig, madame, alles komt goed, laat het maar aan Willy over.

Willy opent de voordeur en laat Antonio binnen.

ANTONIO (*achterdochtig*) Wie bent u?

WILLY (*onderdanig, beleefd*) Ik ben de bediende van de dames, mijnheer. Kom binnen. Ga zitten. Mag ik u iets te drinken aanbieden?

ANTONIO Voor een bediende loop jij er toch maar sjofel gekleed bij, amigo. (*gaat zitten*)

WILLY Ik klus bij als vrachtwagenchauffeur, mijnheer. Een limoncello?

ANTONIO Hela, ik ben geen vrouw, hè vriend. Doe mij maar een whisky.

WILLY Ik vrees dat we dat niet in huis hebben. Is een borrel ook goed?

ANTONIO Vooruit dan maar.

Willy schenkt een borrel in, Antonio drinkt die in een keer op. Willy schenkt opnieuw een borrel in.

THÉRÈSE Hoe was het in de gevangenis, mijnheer Vendetta?

ANTONIO *(drinkt zijn borrel leeg)* Hoe was het in de gevangenis, hoe was het in de gevangenis... Niet beter of slechter dan de vorige keren. We kunnen nu 's zondags wel kiezen tussen gewone frieten of halal frieten.

WILLY *(schenkt nog een borreltje in)* Veel mensen leren kennen daar?

ANTONIO *(drinkt zijn borrel weer leeg)* Uiteraard. Ik heb zelfs bijzonder interessante gesprekken gevoerd met signor X², signor Y³, en signor Y⁴.

THÉRÈSE Allez, hebben ze die drie dan uiteindelijk toch te pakken gekregen.

Antonio wordt gebeld op zijn gsm. Hij neemt het gesprek aan. Ondertussen schenkt Willy nog een borrel in.

ANTONIO Pronto. ... Aha, sorella, zusje van mij! ... Ja, ik ben vrij, zusje, ik kom zo naar huis, zusje. ... Ik ben nu nog aan het werk, zusje, jaja, mijn spul terughalen, zusje. ... In de Fazantenstraat, zusje. ... 2A, zusje. ... Ciao, zusje! ... Tot straks, zusje. *(sluit het gesprek af)* Dat was mijn zusje. Antonia. Een schat van een vrouw, al zeg ik het zelf. Maar genoeg geluld nu. *(drinkt zijn borrel leeg)* Ter zake. Hebben jullie mijn spul?

WILLY Maar natuurlijk, signor Vendetta. *(schenkt nog een borrel in)* Nog een borreltje?

ANTONIO *(drinkt)* Verdomd lekker spul. Bueno. Mijn zak.

THÉRÈSE *(geeft Antonio de zak)* Alstublieft, signor Vendetta.

ANTONIO *(bekijkt de zak achterdochtig)* Dat ziet er toch wel een beetje vreemd uit.

THÉRÈSE Euh... euh...

² Vul hier de naam in van je (minst) favoriete politicus.

³ Vul hier de naam in van je tweede (minst) favoriete politicus.

⁴ Vul hier de naam in van je derde (minst) favoriete politicus.

GERTRUDE Onze verontschuldiging, signor Vendetta. We hadden uw spul inderdaad verkocht, maar we hebben het kunnen vervangen.

WILLY Jaja, dit is spul van superieure kwaliteit, signor Vendetta, het komt rechtstreeks uit het mekka van de coke-industrie.

ANTONIO Uit Colombia?

WILLY Uit Antwerpen.

Antonio staat recht, haalt een mesje uit zijn zak, snijdt de zak open, legt een beetje poeder op het lemmet en snuift dit op. Hij blijft even stokstijf staan, wankelt dan en wordt niet goed. De anderen kijken bang toe.

ANTONIO Vafanculo, jullie hebben mij geflikt, ellendige wijven! Hier gaan jullie niet goed van zijn! Ik maak jullie van kant, alle drie!

Dan valt Antonio bewusteloos neer. Paniek bij Thérèse, Gertrude en Willy. Willy snelt naar hem toe en onderzoekt Antonio.

WILLY Hij leeft nog, dat is het goede nieuws.

GERTRUDE (*sceptisch*) Ik weet niet of dat goed nieuws is.

THÉRÈSE Aiaiaiaiaia! Wat doen we nu, Willy?

WILLY Euh... we binden hem voorlopig vast, dan kan hij ons om te beginnen al niets maken als hij weer bijkomt.

GERTRUDE Goed denkwerk, Willy. Maar waarmee binden we hem vast?

WILLY Euh... met onze broekriemen natuurlijk.

Willy, Thérèse en Gertrude halen de riemen uit hun broek en binden Antonio daarmee vast. Het feit dat een te ruime broek zonder riem niet zo goed op zijn plaats blijft zitten zorgt natuurlijk voor de nodige hilariteit. Willy, Thérèse en Gertrude worden nu ook wat moediger.

THÉRÈSE Ik wist niet dat waspoeder dat allemaal met een mens kon doen.

GERTRUDE Zijn neus zal nu wel proper zijn. Hahaha!

WILLY Ja, dat varkentje is nu gewassen. Hahaha!

Antonio komt bij en begint te tieren.

ANTONIO Figura di merda! Maak me los! Ik ga jullie vermoorden! Fai cacare!

Willy, Thérèse en Gertrude worden nu zelfs wat overmoedig.

WILLY Helaba, vriend!

THÉRÈSE U schijnt te vergeten dat wij nu de baas zijn, mijnheer Vendetta.

ANTONIO Che palle! Stronzo!

WILLY Ik weet niet wat je daar allemaal zegt, vriend, maar ik heb niet de indruk dat je madame aan het complimenteren bent.

ANTONIO Maak me los, cazzo! Lul!

WILLY *(neemt de houding van een bokser aan)* Hela, pipo, gaan we tandjes tuffen? *(geeft hem een hengst)*

ANTONIO Aah!!!

GERTRUDE We maken je pas los als je belooft om te vertrekken en om ons verder met rust te laten.

THÉRÈSE Op je erewoord natuurlijk, want voor Italianen is dat heilig.

ANTONIO Mai! Nooit!

GERTRUDE We laten u verhongeren tot u het ons belooft.

ANTONIO *(lacht)* Onnozelaars! Mijn zusters weten dat ik hier ben. Ze zullen me komen zoeken en dan zullen wij ons ongenadig wreken.

WILLY *(lacht ook)* Wie is hier de onnozelaar? Wij hebben geen schrik van twee vrouwen; wij zijn met z'n drieën. *(geeft Antonio weer een lel)*

ANTONIO Aah!!!

THÉRÈSE *(stoer)* Wij zijn buschauffeurs, mijnheer. *(geeft Antonio ook een lel)*

ANTONIO Aah!!!

GERTRUDE En onze Willy is trucker. *(zingt)* 'Met de vlam in de pijp scheurt hij door de Brennerpas...' *(geeft Antonio ook een lel)*

ANTONIO *(begint nu heel hard te lachen)* Dan kennen jullie mijn zusters nog niet. Die zijn nog een graadje erger dan ik. Haha! Als mijn zusters honden waren, dan zou ik ze thuis niet eens mogen houden!

Ook Thérèse, Willy en Gertrude hebben grote lol. Dan wordt er gebeld. Paniek!

ANTONIO Help!

WILLY *(slaat Antonio met één slag KO)* Ga jij maar weer lekker slapen, cazzo.

THÉRÈSE Aiaiaiaiaia!

GERTRUDE Wat nu gezongen, Willy?

WILLY 'Met de vlam in de pijp' gaat ons nu niet kunnen helpen vrees ik, mademoiselle Gertrude.

Er wordt weer gebeld.

THÉRÈSE Doe iets, Willy!

WILLY We draaien hem in de mat en slepen hem naar de keuken.

Terwijl Willy, Thérèse en Gertrude Antonio in de mat aan het rollen zijn, gaat de bel opnieuw. Ook de telefoon van Antonio begint te rinkelen.

GERTRUDE Jaja, we komen, een momentje.

THÉRÈSE Wat zeggen we als ze vragen waar hun broer is?

WILLY We zeggen dat hij langs de achterdeur vertrokken is.

THÉRÈSE Maar we hebben helemaal geen achterdeur.

WILLY Dat weten wij, madame, maar dat weten zij niet. We moeten zo normaal mogelijk doen. Mademoiselle Gertrude, maakt u maar wat muziek.

Er wordt weer gebeld.

GERTRUDE Jaja!

Willy, Thérèse en Gertrude slepen het lichaam van Antonio naar de keuken en komen snel terug. Gertrude neemt haar instrument en begint muziek te maken. Willy opent de voordeur, maar het zijn niet de zusters van Antonio die daar staan, het is Martin die aangebeld heeft. Hij is gekleed om te gaan vissen en heeft een heleboel vismateriaal bij zich.

MARTIN (*enthousiast*) Wat een hemelse muziek hoor ik nu toch! Potvolpatatjes! Ik wist niet dat u zo'n geweldige muzikante was, mademoiselle. Mijn complimenten. Dat moet ik zeker tegen Jeanke Bleux, mijn beste vriend, vertellen. In zijn vrije tijd is hij muziekproducer. (*tot Thérèse*) Madame, u ziet er in uniform nog zo veel aantrekkelijker uit, zoveel mannelijker ook.

THÉRÈSE Awel, merci.

MARTIN Mijn excuses, madame, ik wou u niet beledigen. Ik kwam eigenlijk alleen maar vragen of u met mij en met mijn beste vriend Jeanke Bleux

zou willen gaan vissen. Ik weet een bijzonder mooi plekje aan het kanaal. Misschien kan ik u daar aan de haak slaan.

THÉRÈSE U schijnt mij de vorige keer niet goed begrepen te hebben, mijnheer Graaf, maar ik hou helemaal niet van vissen en ik wil ook helemaal niet aan de haak geslagen worden. En daarbij, wij hebben geen tijd voor u, er zijn ook nog mensen die moeten werken.

MARTIN Maar wij zijn voor elkaar gemaakt, madame, of mag ik Thérèse zeggen? Of Trees? Treesje?

WILLY *(dreigend)* U heeft madame gehoord, mijnheer Graaf.

MARTIN *(ziet Willy nu voor het eerst)* Oooohhhh! Wat een knappe man staat hier nu plots voor mij! Potvolpatatjes! Bent u Willy, de Willy die mij uitgenodigd heeft?

WILLY Inderdaad. En als ik het had geweten, dan had ik het niet gedaan.

MARTIN Als, als, als. Als mijn tante testikels had gehad, dan was ze mijn nonkel geweest, zeggen ze bij ons. Oh, Willy, als ik nog een vrouw was geweest, dan zou ik ongetwijfeld op u gevallen zijn.

GERTRUDE *(terzijde)* Als mijn tante...

MARTIN Oh, Willy, misschien doe ik dat nu ook. *(wanhopig)* Oooohhhh, ik weet het niet meer. Val ik nu op vrouwen of op mannen? Wat is het leven toch ingewikkeld.

WILLY *(droog)* Ik kan u alleszins al meegeven dat ik niet beschikbaar ben, en al zeker niet voor mannen. *(met een verliefde blik naar Thérèse)* Ik heb andere prioriteiten.

MARTIN Oooohhh, jullie zijn alle drie zulke prachtige mensen, ik voel me al helemaal thuis in dit geweldige gezinnetje.

WILLY En nu wegwezen, mijnheer Graaf.

MARTIN Jullie kunnen altijd op mij rekenen, mocht dat nodig zijn. *(geeft een naamkaartje)* hier, mijn kaartje. Ik ben altijd beschikbaar, twentyfourseven, vingtcuatresept. *(maakt een buiging)* Dames, heer. *(af)*

THÉRÈSE *(verscheurt het kaartje; rilt van afschuw)* Blij dat ik daar vanaf ben.

GERTRUDE En ik dan.

WILLY En ik dan.

THÉRÈSE Bij mij braadt zijn haring niet. Hahaha!

WILLY Volgens mij is die mossel noch vis. Hahaha!

GERTRUDE Het neusje van de zalm is hij zeker niet. Hahaha!

THÉRÈSE Eerder een kwal. Hahaha!

WILLY Het kan niet altijd kaviaar zijn, madame. Hahaha!

GERTRUDE Hij was misschien zo stoned als een garnaal. Hahaha!

Thérèse, Gertrude en Willy hebben weer lol... tot er opnieuw gebeld wordt. Thérèse en Gertrude schieten weer in paniek.

THÉRÈSE De zusters!

WILLY Kalm blijven, madame. Diep ademen... in en uit... in en uit... Maar niet zoals een vis op het droge.

THÉRÈSE *(glimlacht en geeft Willy een kneepje)* Merci, Willy.

WILLY Gewoon normaal doen, dames, zoals afgesproken.

Er wordt opnieuw gebeld. Gertrude begint muziek te maken. Willy opent de voordeur. Daar staat Antonia Vendetta. Ze heeft een pistool in de aanslag. Antonia lijkt enorm veel op haar broer Antonio. De rol van Antonia wordt dan ook gespeeld door de acteur die Antonio speelt. Antonia heeft ook dezelfde maniertjes als haar broer. Thérèse, Gertrude en Willy schrikken als ze de gewapende Antonia zien en steken hun handen in de lucht.

ANTONIA *(dreigend)* Waar is mijn broer?

THÉRÈSE *(onnozel)* Uw broer?

ANTONIA Doe maar niet zo onnozel, signora. U weet heel goed wie ik bedoel. Mijn broer, Antonio Vendetta.

GERTRUDE *(quasi-verbaasd)* Is Antonio uw broer? Allez, u lijkt helemaal niet op hem?

ANTONIA *(verbaasd)* Is dat zo? De meeste mensen zeggen nochtans dat wij twee billen van dezelfde kont zijn.

THÉRÈSE Foei, foei, wat een taal.

ANTONIA Waar is Antonio? Hij kwam hier zijn spul halen.

WILLY Hij is inderdaad hier geweest, maar hij is alweer vertrokken.

GERTRUDE Ja, dat klopt. Langs de achterdeur.

THÉRÈSE Maar wij hebben toch geen...

GERTRUDE Maman!

ANTONIA Waarom neemt hij dan zijn telefoon niet op als ik bel?

GERTRUDE Hij heeft hem misschien in vliegtuigmodus staan.

ANTONIA *(verwonderd)* Waarom zou hij dat doen? We zitten toch niet in een vliegtuig?

WILLY *(terzijde)* Amai, die is precies ook zo dom als het kalf van Mozes.

GERTRUDE Ledige hoofden hebben zonderlinge gedachten, Willy.

ANTONIA Wat was dat?

GERTRUDE Niets, niets.

ANTONIA *(is ondertussen naar de tafel gegaan)* En waarom ligt zijn spul dan nog hier?

THÉRÈSE Euh...

GERTRUDE Euh...

WILLY Euh... Zou u misschien dat pistool even kunnen wegsteeken, signora Vendetta?

ANTONIA Signorina. Ik ben euh... non aperta.

THÉRÈSE *(terzijde)* Wie wat bewaart, die heeft wat, zei de maagd van tachtig.

WILLY Signorina. Als u dat pistool wegsteekt, dan ga ik het u uitleggen.

ANTONIA Goed. Het werkt toch niet meer. Het is onklaar gemaakt.

THÉRÈSE Oef.

ANTONIA Het is een erfstuk van mijn grootvader. Hij heeft er op Calabrië vooral politiemensen mee doodgeschoten.

GERTRUDE *(cynisch)* Daar zal hij ongetwijfeld een heel goede reden voor gehad hebben.

ANTONIA *(speelt een beetje met het pistool)* Het ziet er wel echt uit, hè?

WILLY Wil u misschien een borreltje?

ANTONIA Een borreltje? Graag. Dat is heel vriendelijk.

Antonia steekt haar pistool weg. Willy schenkt een borrel in, Antonia drinkt die in één keer leeg. Willy schenkt opnieuw een borrel in.

ANTONIA Ik luister.

WILLY Het is eigenlijk heel eenvoudig. Uw broer heeft het spul aan ons verkocht. Wij hebben hem 35.000 euro betaald.

ANTONIA Waarom zou hij zijn spul aan u verkopen?

WILLY Euh...

GERTRUDE Omdat wij ook in de business gestapt zijn.

WILLY Juist.

ANTONIA *(kijkt bedenkelijk)* Is dat zo?

WILLY Ja.

GERTRUDE En toen hij zijn geld gekregen heeft, is hij vertrokken.

THÉRÈSE Langs de achterdeur.

Antonia wordt nu gebeld op haar gsm.

ANTONIA Een ogenblikje, alstublieft. *(ze neemt het gesprek aan)* Pronto. ... Aha, sorella, zusje van mij. ... Ik ben Antonio aan het zoeken, zusje. ... Ik zit nu in de Fazantenstraat 2A, zusje. *(Thérèse, Willy en Gertrude zuchten)* ... Ik ben aan het uitzoeken wat er gebeurd is, zusje. Het spul van Antonio, weet je nog? ... Ja, maar ik heb toch de indruk dat er hier iets heel vreemds aan de hand is. ... Goed, zusje. ... Ciao, zusje. ... Dat was...

WILLY & THÉRÈSE & GERTRUDE Uw zusje?

ANTONIA *(verbaasd)* Hoe weten jullie dat?

GERTRUDE Een gokje.

WILLY Uw broer heeft over u en haar verteld. Hij zei dat jullie euh... geweldige vrouwen waren.

THÉRÈSE Ja. Als jullie honden waren geweest...

GERTRUDE Maman!

ANTONIA Ja, dat was mijn zusje Antonietta, inderdaad een schat van een vrouw. *(drinkt haar borrel leeg)* Zeg... is het goed spul, dat van Antonio?

THÉRÈSE Van superieure kwaliteit, signorina.

WILLY *(probeert Thérèse af te remmen)* Madame...

THÉRÈSE Uit het mekka van de coke-industrie.

WILLY Madame...

ANTONIA Aha, uit Antwerpen.

THÉRÈSE Inderdaad.

ANTONIA Zou ik eens morgen proeven?

WILLY *(snel)* Dat lijkt me niet zo'n goed idee.

ANTONIA *(zwaait weer met haar pistool)* Nee?

WILLY *(zucht)* Ga uw gang, signorina. 'Be careful what you wish for.'

Antonia staat recht, haalt een mesje uit haar zak, legt een beetje poeder op het lemmet en snuift dit op. Gertrude, Thérèse en Willy kijken bang toe. Antonia blijft even stokstijf staan, begint te wankelen en wordt niet goed.

WILLY *(zucht)* Daar gaan we weer.

ANTONIA *(vloekt)* Porca Madonna! Jullie hebben mij een oor aangenaaid! *(richt haar pistool)* Dit gaat jullie beste dag niet worden!

GERTRUDE Dat was het toch al niet.

ANTONIA Ik schiet jullie allemaal dood!

THÉRÈSE Dat gaat moeilijk worden met een onklaar gemaakt erfstuk.

ANTONIA Aaaaaahhhhhh!!!! Fai cacare!

Antonia wankelt weer en valt dan bewusteloos neer.

WILLY *(gaat naar Antonia en onderzoekt haar)* Oef, ze leeft ook nog. *(hij neemt haar pistool en legt dat weg)*

THÉRÈSE Wat doen we nu, Willy?

WILLY We binden haar ook vast, dan kan ze ons om te beginnen al niet 'doodschieten' wanneer ze bijkomt.

GERTRUDE Dit begint verdacht veel op een déjà vu te lijken.

THÉRÈSE Waarmee, Willy? We hebben geen broekriemen meer.

GERTRUDE De gordijnen!

WILLY Goed idee, mademoiselle.

Gertrude rukt de gordijnen van het raam en met zijn drieën binden ze Antonia vast. Deze komt ondertussen langzaam bij bewustzijn. Dan wordt er weer aan de voordeur gebeld.

ANTONIA Daar heb je mijn zuster al! Help! Help!

Er wordt opnieuw indringend gebeld.

ANTONIA Help! Help!

Willy slaat Antonia met één goedgericht slag KO. Er wordt opnieuw gebeld.

ANNIKA (*staat buiten voor de deur*) Wat is daar allemaal aan de hand? Doe open! Doe onmiddellijk open of ik trap de deur in.

THÉRÈSE Mevrouw Terwingen!

WILLY Vlug, we verstoppen haar in mijn bed.

Willy, Gertrude en Thérèse stoppen Antonia in het opklapbed. Er wordt weer gebeld.

ANNIKA Doe godverdomme die deur open!

WILLY Ik kom!

Thérèse en Gertrude zetten zich op het opklapbed. Gertrude begint weer muziek te maken. Willy opent de voordeur. Annika Terwingen stormt naar binnen.

ANNIKA Wat is er hier aan de hand? Ik hoorde hulpgeroep.

WILLY Euh...

THÉRÈSE Euh...

GERTRUDE Dat was ik, mevrouw Terwingen. Ik was euh... een nieuwe versie van een oud liedje van The Beatles aan het componeren. (*speelt en zingt*) Help, I need somebody, help, not just anybody, help, you know I need someone, help!

THÉRÈSE Wat brengt u eigenlijk naar hier, mevrouw Terwingen. We hebben niet zoveel tijd vandaag.

- ANNIKA** *(kwaad)* Niet zoveel tijd vandaag? Nu breekt mijn klomp. Ik heb zojuist telefoon gekregen van De Lijn, barones madame de Courwaremme. Ze konden er niet mee lachen dat noch u, noch uw dochter, zijn komen opdagen voor het werk vandaag. Zonder te verwittigen! En dan te zeggen dat ik u volgende week een vast contract had mogen aanbieden. *(gaat naar de tafel en neemt een lege fles vast)* U heeft blijkbaar wel tijd vandaag om muziek te maken en om feestjes te bouwen.
- THÉRÈSE** Mijn dochter en ik kampen allebei met een serieuze burn-out, mevrouw Terwingen.
- ANNIKA** *(schamper)* Een burn-out? Na één maand? Wat moet ik dan zeggen? Ik moet al meer dan twintig jaar al mijn energie steken in figuren zoals u.
- WILLY** *(voorzichtig)* Sommige mensen zijn nu eenmaal wat gevoeliger dan andere, mevrouw Terwingen.
- ANNIKA** *(kwaad)* Staat u hier nu schaamteloos te beweren dat ik een gevoelloos mens ben, mijnheer de butler?
- WILLY** *(ontdaan)* Maar dat heb ik toch helemaal niet gezegd, mevrouw Terwingen! *(hoofdschuddend)* Vrouwen!
- GERTRUDE** *(stilletjes)* Misschien moet u toch ook maar eens overwegen om naar een therapeut te gaan, mevrouw Terwingen.
- THÉRÈSE** We hebben in die maand al heel wat slechte ervaringen gehad, mevrouw. Wij worden met nog minder respect behandeld dan een hond. En dan de agressie waarmee wij te maken krijgen, daar zijn geen woorden voor. Voor de onnozelle opmerking over het uiterlijk van de passagiers krijg je al 'een toek op a bakkes'.
- ANTONIA** *(vanuit de zetel)* Help!
- GERTRUDE** Help, I need somebody, help!
- ANNIKA** Ik moet zeggen dat ik zwaar teleurgesteld ben, madame de Courwaremme. Ik doe mijn uiterste best om u alle drie aan een job te helpen en wat krijg ik? Stank voor dank. En dan word ik door uw butler ook nog uitgescholden voor ijskoude bitch.
- WILLY** Maar enfin!
- ANNIKA** Dit gaat gevolgen hebben, daar kunt u zeker van zijn.
- ANTONIA** *(begint nu tegen de zitting van de zetel te duwen)* Help!
- GERTRUDE** *(wipt op en neer om Antonia te beletten eruit te komen)* Help, I need somebody, help!

ANNIKA En tot slot word ik recht in mijn gezicht uitgelachen door uw dochter. Je moet maar durven.

De telefoon van Antonia gaat over.

ANTONIA Help!

GERTRUDE (*imiteert of mimeert nu ook wanhopig het geluid van de telefoon*) Help, I need somebody, help!

ANNIKA Een schande is het! À propos, waar zijn die mooie gordijnen gebleven?

THÉRÈSE Euh...

ANNIKA (*neemt de zak*) En wat is dit?

THÉRÈSE Euh...

GERTRUDE Waspoeder. Maman en ik zijn aan het leren om zelf de was te doen.

THÉRÈSE Jaja. We hebben zojuist die mooie gordijnen in de wasmachine gestopt.

GERTRUDE Ondanks onze burn-out, mevrouw Terwingen.

THÉRÈSE Ze waren helemaal geel geworden van de rook van Willy zijn sigaretten. We zijn nu alleen nog aan het uitzoeken waar de aan-knop zit.

ANNIKA (*bekijkt de zak onderzoekend*) Het ziet er toch raar uit.

GERTRUDE Het is waspoeder van superieure kwaliteit.

THÉRÈSE Uit Antwerpen.

ANTONIA (*begint weer te duwen en te roepen*) Help!

GERTRUDE (*wipt weer op en neer*) Help, I need somebody, help!

ANNIKA (*verbeten*) Ik weet niet wat hier werkelijk aan de hand is, mevrouw de barones, maar daar kom ik nog wel achter. Tot ziens!

ANTONIA Help!

GERTRUDE Help!

Annika stormt kwaad naar buiten. Willy doet snel de deur achter haar dicht. Samen met Thérèse en Gertrude haalt hij Antonia uit het bed.

THÉRÈSE Signorina Vendetta, kunnen we dat doodschieten niet even vergeten...

- ANTONIA** Mai! Nooit!
- THÉRÈSE** ... en proberen om onze geschillen als beschaafde, volwassen christenmensen op te lossen? Beschaafde, volwassen christenmensen schieten elkaar niet overhoop.
- ANTONIA** Zoiets belachelijks heb ik nog nooit gehoord. Overal ter wereld schieten beschaafde, volwassen christenmensen of jodenmensen of moslimmensen elkaar overhoop. En daarbij, ik ben noch het een, noch het ander. Met dat soort morele chantage moet u dus bij mij niet aankomen. Ik schiet u alle drie overhoop wanneer ik de kans daartoe krijg.
- THÉRÈSE** (*zucht*) Op die manier.
- ANTONIA** Waar is Antonio? Wat hebben jullie met hem gedaan?
- WILLY** Die is vertrokken, dat hebben we u al gezegd.
- ANTONIA** Denken jullie nu dat ik onnozel ben of wat? Denken jullie nu echt dat ik geloof dat hij vertrokken zou zijn en jullie hier met een zak smeerlapperij achtergelaten zou hebben? Nooit. Mijn broer is een eerlijke crimineel.
- THÉRÈSE** (*spottend*) Een eerlijke crimineel? Dat is zoiets als 'een levend lijk'.
- WILLY** 'Begrensde vrijheid'. 'Gecontroleerde chaos'.
- GERTRUDE** (*terzijde*) 'Huwelijksgeluk'.
- ANTONIA** Wat hebben jullie met hem gedaan?
- THÉRÈSE** Als u het per se wil weten: neergeslagen en vastgebonden. Zoals we met u hebben gedaan.
- GERTRUDE** Hij denkt nu na over ons voorstel.
- ANTONIA** Welk voorstel?
- THÉRÈSE** (*heftig*) Om ons met rust te laten. Op zijn erewoord.
- GERTRUDE** Wij hebben geen nagel meer om onze derrière te dabben, signorina.
- THÉRÈSE** Wij zijn slechts arme adel, signorina.
- ANTONIA** (*spottend*) Arme adel? Is dat niet zoiets als 'een levend lijk' of 'gecontroleerde chaos'?
- THÉRÈSE** Juffrouw, nogmaals, als jullie beloven om ons met rust te laten, dan laten we jullie allebei gaan.

ANTONIA Jullie zijn zot zeker? Wij zijn Vendatta's, wij laten ons niet vernederen, en al zeker niet door arme adel. Ruziemaken en vechten zit in ons DNA.

THÉRÈSE (*wanhopig*) Dan laten we jullie verhongeren!

ANTONIA (*lacht*) Ha! Idiotas! Onnozelaars! Ons zusje Antonietta zal ons komen zoeken en redden. En wat er dan met jullie gaat gebeuren, dat willen jullie niet weten.

GERTRUDE Liever niet, nee.

ANTONIA Wij zullen al jullie openingen, jullie monden, jullie oren, jullie neuzen, jullie vagijnen en aarsgaten volsteken met linnen doeken die gedrenkt zijn in olie, en die zullen we dan met een kaars aansteken. We zullen hete kolen onder jullie oksels en voeten leggen.

GERTRUDE Amai, dat klinkt heftig.

WILLY Doe toch eens rustig aan meisje, of heb je deze middag misschien konijn gegeten?

ANTONIA Wacht, dat is nog lang niet alles. We gaan jullie schandmerken, kastijden, castigeren, tuchtigen, geselen, kielhalen, panaarzen, kromsluiten, empaleren, spietsen, radbraken en decimeren. We gaan jullie vierendelen, aan het kruis slaan, schavotteren, wurgen en levend verbranden.

THÉRÈSE Jongens, jongens, toch.

ANTONIA Laat me uitspreken, ik ben nog niet klaar. We zullen jullie ontdarmen en onthoofden en de restanten aan de varkens voeren. Dat gaan wij met jullie doen!

WILLY Maar meiske toch. We hebben u en uw broer klein gekregen, dan gaat ons dat met uw kleine zusje zeker ook lukken.

ANTONIA (*lacht nog luider*) Hahahahaha! Imbecilli! Dan kennen jullie Antonietta nog niet. Vergeleken met haar zijn Antonio en ik pater en non.

GERTRUDE Dat is tegenwoordig ook niet meer hét referentiepunt voor deugdzaamheid.

Plots klinkt er muziek. 'Ma Baker' van Boney M.

ANTONIA (*verheugd*) Horen jullie dat? Daar is ze al! Hahahahaha! Antonietta, help!

Willy slaat Antonia weer KO.

WILLY Vlug, we leggen haar deze keer in de slaapkamer.

Met zijn drieën slepen ze Antonia naar de slaapkamer en keren snel terug. De muziek klinkt ondertussen steeds luider. Dan wordt de voordeur ingetrapt. Antonietta Vendetta stormt naar binnen. Antonietta is misschien zeer klein of zeer groot. Ze lijkt alleszins helemaal niet op haar broer en zus. Ze is een verschrikkelijk vrouwmens, gekleed als cowgirl of als vrijheidsstrijdster. Ze is zwaarbewapend en heeft een machinepistool in de handen.

ANTONIETTA Freeze! I'm Antonietta Vendetta! Put your hands in the air!

WILLY/GERTRUDE/THÉRÈSE *(steken bang in hun handen in de lucht)* Antonietta Vendatta!

ANTONIETTA *(verbaasd)* Hoe weten jullie dat?

Thérèse, Gertrude en Willy kijken elkaar ongelovig aan.

WILLY *(tot Gertrude en Thérèse)* Die is inderdaad nog een stuk erger dan haar zuster.

ANTONIETTA Ik vroeg: 'Hoe weten jullie dat?'

GERTRUDE U lijkt sprekend op uw broer en uw zus.

ANTONIETTA *(verbaasd)* Is dat zo? Dat heeft nu nog nooit iemand tegen mij gezegd.

GERTRUDE Nee? Allez. Diezelfde intelligente blik.

THÉRÈSE Hetzelfde charisma.

WILLY Hetzelfde gabarit.

THÉRÈSE Ja, daar zit echt wel veel Vendetta in uw kop.

ANTONIETTA Bedankt. Ik ben nochtans geadopteerd door de familie Vendetta. Genoeg gezeverd. Waar zijn Antonio en Antonia?

THÉRÈSE Zou u alstublieft dat machinepistool niet op ons willen richten? Het zou per ongeluk kunnen afgaan.

WILLY *(spottend)* Volgens mij is het nep, madame. Een onklaar gemaakt erfstuk.

ANTONIETTA Oh ja? *(vuurt enkele schoten af in het plafond)*

WILLY Godverdomme!

ANTONIETTA (*fier*) Gekocht bij AliExpress voor 75 euro. Stukken beterkoop dan bij FN in Herstal.

WILLY Een reden te meer om het niet op ons te richten, signorina. Met die goedkope Chinese brol weet men nooit.

ANTONIETTA Ik ben geen signorina meer, cazzo. Ik ben al meerdere keren gebruikt. Zeg maar Antonietta.

WILLY Antonietta. Wil je een borreltje, Antonietta?

ANTONIETTA Ik drink niet.

THÉRÈSE Je bent duidelijk geen familie van je broer en zuster.

ANTONIETTA Waar zijn ze?

GERTRUDE Niet hier.

WILLY Ze zijn wel hier geweest, maar ze zijn weer vertrokken.

THÉRÈSE Langs de achterdeur.

ANTONIETTA Waarom nemen ze dan hun telefoon niet op als ik hen bel?

WILLY Euh...

ANTONIETTA Zeg niet dat ze die in vliegtuigmodus hebben staan, want...

GERTRUDE Want we zitten niet in een vliegtuig.

ANTONIETTA (*kijkt verbaasd*) ... want dat doen ze nooit.

WILLY Euh... nee... we... euh... we hebben juist een berichtje van Belgacom gehad dat ze daar aan het staken zijn.

GERTRUDE Ja, dat klopt. (*neemt haar gsm en leest 'het berichtje'*) 'Wegens een vakbondsactie zal er vandaag niet met de gsm getelefoneerd kunnen worden.'

ANTONIETTA (*kijkt op haar gsm*) Waarom heb ik dat berichtje dan niet gehad?

WILLY Euh... je zal niet bij Belgacom zitten.

ANTONIETTA Ah, ja, dat kan kloppen. Ik zit bij Proximus. (*ziet de zak op tafel*) Wat zit er in die zak? Het lijkt wel waspoeder.

THÉRÈSE Dat is het ook. Waspoeder van superieure kwaliteit. Uit Antwerpen.

ANTONIETTA *(denkt even na)* Waarom zou iemand waspoeder van superieure kwaliteit uit Antwerpen in huis hebben?

THÉRÈSE Euh...

WILLY Euh...

ANTONIETTA *(lacht)* Aha, ik snap het al. Om geld wit te wassen natuurlijk!
(vertrouwelijk) Jullie zitten ook in de business.

WILLY Euh... ja.

ANTONIETTA Weten Antonio en Antonia het al?

THÉRÈSE Wat?

ANTONIETTA Dat jullie waspoeder van superieure kwaliteit uit Antwerpen in huis hebben?

THÉRÈSE Euh...

ANTONIETTA Dan ga ik het hun zeker zeggen. Zoiets kunnen wij ook goed gebruiken. Als ik hen kan vinden natuurlijk. Hebben ze eigenlijk gezegd waar ze naartoe zijn gegaan?

WILLY Euh...

THÉRÈSE Euh...

GERTRUDE Euh...

WILLY Ze euh... zijn een tijdje naar het buitenland.

ANTONIETTA Naar het buitenland? Waar ligt dat?

WILLY Ze zijn naar Nederland gegaan.

ANTONIETTA Naar Nederland?

THÉRÈSE Dat ligt...

ANTONIETTA *(kwaad)* Ik weet waar Nederland ligt, dank u. Wat is het nu, zijn ze naar Buitenland of naar Nederland?

WILLY Ze zijn naar Nederland vertrokken.

ANTONIETTA Waarom zouden ze naar Nederland zijn gegaan?

WILLY Voor zaken. Inkoop en verkoop en dat soort dingen.

GERTRUDE Van euh... spul.

ANTONIETTA Allebei?

WILLY Allebei, ja. Eerst was Antonio hier. Toen is die vertrokken.

THÉRÈSE Langs de achterdeur.

WILLY En toen is Antonia gekomen en die is ook vertrokken.

THÉRÈSE Ook langs de achterdeur.

WILLY En daar heeft Antonio haar opgepikt.

ANTONIETTA Aan de achterdeur?

WILLY Inderdaad.

ANTONIETTA En waarom hebben ze mij daar niets van laten weten?

GERTRUDE Dat ging toch niet.

WILLY Omwille van die staking bij Belgacom.

THÉRÈSE Ze hebben ons uitdrukkelijk gevraagd om jou in te lichten en om je te zeggen dat je je geen zorgen moet maken.

GERTRUDE Dat was toen Antonio Antonia heeft opgepikt.

THÉRÈSE Hier aan de achterdeur.

WILLY Ze gaan je bellen zodra de staking bij Belgacom voorbij is.

GERTRUDE Maar dat kan natuurlijk een hele tijd duren.

THÉRÈSE Dagen.

GERTRUDE Weken.

WILLY Maanden. Want als mensen één keer aan het staken zijn... Hoe zou je zelf zijn, Antonietta?

ANTONIETTA Jullie zijn me toch niets aan het wijsmaken?

THÉRÈSE Natuurlijk niet, Antonietta.

WILLY Wij zouden niet durven, Antonietta. Jij hebt tenslotte een machinepistool, wij niet.

GERTRUDE Je zou dat trouwens ook onmiddellijk gemerkt hebben, jij met jouw intelligentie.

THÉRÈSE En daarbij, wij zijn van adel, wij liegen niet.

ANTONIETTA Dan zal ik maar naar huis gaan, zeker, en wachten op een telefoontje van hen?

WILLY Dat lijkt ons het beste. Dag Antonietta.

GERTRUDE Dag Antonietta.

THÉRÈSE Dag Antonietta.

Antonietta af. Willy sluit de gehavende deur met veel moeite.

WILLY Amai, die heeft zo weinig in haar hoofd dat ze er leegstandsbelasting op zou moeten betalen.

GERTRUDE Maar zoals wij kunnen fantaseren, Willy, dat is er anders ook niet velen gegeven. Wij zouden toneelstukken en filmscenario's moeten gaan schrijven.

THÉRÈSE Ja. Je was echt wel goed, Willy. *(citeert en parodieert Willy)* 'We hebben een berichtje gehad van Belgacom dat ze daar aan het staken zijn.' Hahahah!

WILLY Mademoiselle Gertrude was ook niet slecht. *(citeert en parodieert Gertrude)* 'Wegens een vakbondsactie zal er vandaag niet met de gsm getelefoneerd kunnen worden.' Hahaha!

Op dat moment duikt aan het raam het hoofd van Annika op.

THÉRÈSE Toen ze zei: 'Wat zit er in die zak? Het lijkt wel waspoeder', dacht ik dat ik het bescheurde. Hahaha!

GERTRUDE *(citeert en parodieert Thérèse)* 'Waspoeder van superieure kwaliteit uit Antwerpen.' Hahaha!

WILLY Ja, mademoiselle Gertrude, wij zouden scenarioschrijvers moeten worden. Wij kunnen iedereen wijsmaken wat we willen.

THÉRÈSE *(citeert en parodieert zichzelf)* 'Mijn dochter en ik kampen allebei met een serieuze burn-out.' Hahaha!

WILLY Dat was zeer goed gevonden, madame.

THÉRÈSE Merci, Willy.

GERTRUDE (*citeert en parodieert zichzelf*) 'Maman en ik zijn aan het leren om zelf de was te doen'. Hahaha!

Annika, die nog steeds aan het raam staat te kijken en te luisteren, wordt steeds kwader.

WILLY Ook heel goed gevonden. En dan: (*citeert en parodieert Gertrude*) 'Ik ben een nieuwe versie van een oud liedje van The Beatles aan het componeren.' Hahaha!

GERTRUDE EN THÉRÈSE (*zingen*) Help, I need somebody, help!

WILLY En dan heb ik haar ook nog 'uitgescholden voor ijskoude bitch'. Hahaha!

GERTRUDE Ja, die mevrouw Terwingen is precies ook niet het scherpste mes uit de la.

THÉRÈSE Een simpele muts, dat is ze. Het zal wel weer een politieke benoeming zijn geweest.

WILLY Maar die Antonietta Vendetta, die slaat werkelijk alles.

Annika schrikt als ze de naam Vendetta hoort. Ze verdwijnt even uit beeld.

WILLY (*citeert en parodieert Antonietta*) 'Jullie zijn mij toch niets aan het wijsmaken zeker?'

THÉRÈSE (*citeert en parodieert zichzelf en Willy*) 'Natuurlijk niet, Antonietta. Wij zouden niet durven, jij hebt tenslotte een machinepistool, wij niet.' Hahaha!

WILLY (*citeert en parodieert Gertrude*) 'Je zou dat trouwens ook onmiddellijk gemerkt hebben, jij met jouw intelligentie.'

GERTRUDE (*citeert en parodieert Antonietta*) 'Dan zal ik maar naar huis gaan zeker?'

WILLY Ik ben wel benieuwd hoe het ondertussen met de andere Vendetta's gesteld is. Hopelijk zijn ze ondertussen wat toeschietelijker geworden. Ik zal eens bij Antonio gaan kijken.

THÉRÈSE Dan zullen wij nog eens met Antonia gaan praten. Kom, Gertrude.

Willy af naar de keuken, Gertrude en Thérèse af naar de slaapkamer. Het hoofd van Annika duikt weer op aan het raam. Annika klautert moeizaam door het raam naar binnen. Ze neemt de zak van tafel.

ANNIKA (*in zichzelf*) Ah zo, en mij proberen wijs te maken dat hier waspoeder in zit. Denken die nu werkelijk dat ik achterlijk ben?

Annika neemt een beetje poeder en snuift dit op. Ze blijft even staan met gesloten ogen. Wanneer ze deze weer opent, bevindt Annika zich in andere, hogere sferen.

ANNIKA Whaw! Dit is echt goed spul!

Annika kijkt even rond en vindt het pistool van Antonia. Thérèse, Gertrude en Willy schrikken wanneer ze tegelijkertijd terugkeren uit respectievelijk slaapkamer en keuken. Ze steken hun handen uit macht der gewoonte in de lucht wanneer Annika het pistool op hen richt.

ANNIKA *(citeert en parodieert Thérèse)* 'Mijn dochter en ik kampen allebei met een serieuze burn-out. Hahaha!' *(citeert en parodieert Gertrude)* 'Maman en ik zijn aan het leren om zelf de was te doen. Hahaha! Die mevrouw Terwingen is precies ook niet het scherpste mes uit de la. Hahaha!' *(citeert en parodieert Thérèse)* 'Het zal wel een politieke benoeming zijn geweest. Hahaha!' *(agressief)* Het was helemaal geen politieke benoeming. Ik ben uit meer dan vijftig kandidaten gekozen omwille van mijn kwaliteiten, omwille van mijn intelligentie, omwille van mijn emotionele intelligentie, omwille van mijn vakkennis. *(hatelijk)* Anders dan adellijke titels zijn gewonemensenjobs niet overdraagbaar van vader of moeder op zoon of dochter, maar moet men die verdienen. Anders was ik nu architect of germaniste geweest.

THÉRÈSE *(spottend)* Allez, blij om te horen dat u het verder geschopt heeft dan uw ouders.

ANNIKA *(heftig)* Ik ben dan volgens u misschien niet het scherpste mes uit de la, madame de barones, maar ik ben tenminste eerlijk en verdien mijn geld niet met drugshandel.

GERTRUDE Wij ook niet, mevrouw Terwingen.

ANNIKA Stelletje leugenaars. Jullie doen zaken met de Vendetta's.

THÉRÈSE Dat is niet waar, mevrouw Terwingen.

WILLY We kunnen het uitleggen.

ANNIKA Oh ja? *(citeert en parodieert Willy)* 'Wij kunnen iedereen wijsmaken wat we willen.' Wat zit er in die zak?

WILLY Euh... waspoeder.

THÉRÈSE Van superieure kwaliteit. Uit Antwerpen.

GERTRUDE Dat hebben we u toch al gezegd.

ANNIKA Waspoeder, mon oeil! Mijn gat, zoals ze bij ons zeggen. *(zwaait weer met het pistool)* En wat doet dit hier dan in huis?

THÉRÈSE Dat is... euh... om ons te verdedigen tegen agressieve reizigers op de bus.

GERTRUDE Maar het is onklaar gemaakt. Niets mee aan de hand dus.

THÉRÈSE Het is een erfstuk van mijn grootvader.

ANNIKA (*spottend*) Uit Antwerpen zeker?

THÉRÈSE Nee, uit Calabrië.

ANNIKA Denken jullie nu echt dat ik onnozel ben?

WILLY (*kijkt bedenkelijk*) Euh...

ANNIKA Merci, mijnheer de butler.

WILLY Graag gedaan, mevrouw Terwingen.

ANNIKA Weten jullie wat deze simpele muts gaat doen? Ze gaat naar de politie. Ze gaat deze zak drugs en dit pistool daar afgeven en ze gaat zeggen dat ze deze bij de respectabele familie de Courwaremme gevonden heeft. Dat gaat deze simpele muts doen.

WILLY Met alle respect, maar ik vrees toch dat deze simpele mu... dat u zich daar dan toch heel erg belachelijk gaat maken, mevrouw Terwingen.

ANNIKA Dat zullen we dan nog eens zien, mijnheer de butler. Met een beetje chance en met een goede, strenge, rechtse rechter gaan jullie toch een paar maanden of misschien zelfs een paar jaren mogen gaan brommen.

THÉRÈSE (*spottend*) Veel slechter dan in dit krot gaat het daar zeker niet zijn.

GERTRUDE (*spottend*) We gaan onze was niet zelf meer moeten doen, joepie!

ANNIKA (*kwaad*) Ja, lach er maar mee. Een schande is het, jullie gedrag. (*vals*) Maar jullie gaan alleszins genoeg tijd hebben om te zingen. Help, I need somebody, help! Hahaha! En reken er maar op dat ik een uitgebreid verslag ga maken voor onze sociale dienst over jullie crimineel gedrag en jullie werkweigering. Jullie hoeven nooit meer bij ons aan te kloppen. Nooit meer! Begrepen? Jullie worden uit dit huis gezet! Hahaha! Wie laatst lacht, best lacht.

Annika af met de zak en het pistool. Willy doet de gehavende deur weer met veel moeite dicht.

THÉRÈSE Het begint helemaal uit de hand te lopen, Willy. Doe iets. Ga haar achterna.

WILLY Dat heeft geen zin, madame. Wat heeft ze meegenomen? Een zak waspoeder en een antiek pistool dat onklaar gemaakt is. Een pistool dat bovendien niet eens van ons is. Laat haar maar doen, zou ik zeggen.

GERTRUDE Ja, we hebben al miserie genoeg zonder die mevrouw Terwingen, maman.

THÉRÈSE *(huilerig)* Waar hebben we dit toch allemaal aan verdiend? We hebben nooit iemand kwaad gedaan. *(grijpt Willy in wanhoop vast)* Wij zijn van adel, Willy, wij verdienen dit niet. Oh, wat heb ik een heimwee naar de goede oude tijd! Ik wil weer een kasteel, ik wil een auto met chauffeur, ik wil iemand die komt poetsen, die de was komt doen. Ik wil op vakantie gaan, golf spelen, cocktails drinken, gaan dineren in sterrenrestaurants.

WILLY En ik wil in de hemel komen, maar dat gaat ook niet gebeuren. Zeker nu niet meer. Ik vrees dat, zoals u dat zelf altijd zo mooi zegt, lieverkoekjes niet meer gebakken worden, madame.

GERTRUDE Misschien moet u toch maar eens aan een relatie met die Martin Graaf gaan denken, maman.

THÉRÈSE Nooit! *(beschuldigend)* Het is allemaal jouw schuld, Gertrude. Waarom kan jij je moeder niet eens voor één keer een groot plezier doen door een rijke vrijgezel aan de haak te slaan?

GERTRUDE De 'aanbiedingen' die de laatste weken zijn binnengelopen waren anders niet om naar huis te schrijven, dat weet u net zo goed als ik.

THÉRÈSE Hebben er zich de laatste dagen nog kandidaten gemeld, Willy?

WILLY *(checkt zijn laptop)* Helaas geen fatsoenlijke meer. Ik snap er niets van. We hadden nochtans een aantrekkelijk profiel opgesteld.

GERTRUDE *(nieuwsgierig)* Onfatsoenlijke dan wel?

WILLY Euh... ja... meer dan genoeg. Hier, een berichtje van ene A⁵. *(leest)* 'Mijn sjwans...' Nee, dit is niet voor gevoelige oortjes bestemd. ... À propos, wat is een 'flamoes'? 'Karezza', 'anal twitch'? Iemand?

THÉRÈSE Foei, foei, foei. Misschien moeten we die piste maar opgeven en zelf in de drugsbusiness stappen.

GERTRUDE Maman!

THÉRÈSE Wat? Wat moeten we anders doen? We hebben hier twee criminelen opgesloten, we kunnen niet naar de politie want anders vermoorden ze

⁵ Vul hier de naam in van een plaatselijk rokkenjager of politicus.

ons, we hebben een schuld van 35.000 euro en zelfs als we niet naar de gevangenis moeten, dan gaat dat Terwingenmens ons uit dit krot laten zetten.

WILLY (*probeert Thérèse te troosten*) Probeer het een beetje van de positieve kant te bekijken, madame: veel erger kan het nu gelukkig niet meer worden.

Maar dan wordt de voordeur opnieuw ingetrapt.

ANTONIETTA Freeze, l'm...

THÉRÈSE/WILLY/GERTRUDE (*steken zuchtend hun handen in de lucht*) Jaja, we weten het nu wel.

THÉRÈSE (*cynisch*) Veel erger kan het nu gelukkig niet meer worden.

ANTONIETTA En of het nog veel erger kan worden! (*vliegt uit*) Jullie hebben helemaal geen achterdeur!

THÉRÈSE Dat heb ik hen ook gezegd.

ANTONIETTA (*dreigend*) Waar zijn Antonio en Antonia?

WILLY Dat hebben we je toch al verteld, lieve schat. Ze zijn naar het buiten...

ANTONIETTA (*kwaad*) Lieg niet! Buitenland bestaat niet, ik heb het opgezocht.

WILLY Ze zitten in Nederland, maar omwille van die staking...

ANTONIETTA Lieg niet, zeg ik! (*ze schiet weer een salvo af*) Denken jullie nu echt dat ik van een ezel gescheten ben? Belgacom en Proximus, dat is krek hetzelfde, dat heb ik ook opgezocht. Ik zou dus dat berichtje over die staking ook moeten gehad hebben. En daarbij, Antonio en Antonia zitten niet bij Belgacom, die zitten bij Mobile Vikings. (*schiet weer een salvo af*) Waar zijn ze?

THÉRÈSE (*snel*) We hebben ze vastgebonden. Antonio ligt in de keuken, Antonia in de slaapkamer.

ANTONIETTA Ga ze halen!

Willy, Gertrude en Thérèse maken aanstalten om weg te gaan.

ANTONIETTA Stop! (*tot Gertrude en Thérèse*) Jullie twee, ga eerst mijn zuster halen. Nu!

Gertrude en Thérèse verdwijnen in de slaapkamer.

ANTONIETTA We zullen om te beginnen hier maar eerst een bommetje installeren. Kwestie van nog altijd iets achter de hand te hebben.

WILLY Moet dat echt, Antonietta?

Antonietta haalt een bom met een klok uit haar jas of van haar bommengordel.

ANTONIETTA Niet van AliExpress, maar zelf in elkaar geknutseld.

Ze zet de bom op scherp en legt ze op tafel.

ANTONIETTA Ziezo. En nu tussen ons. Waarom hebben jullie Antonio en Antonia vastgebonden?

WILLY Omdat ze ons bedreigd hebben en wij ons leven nog niet moe zijn.

ANTONIETTA En waarom, als ik mag vragen, zouden mijn broer en mijn zus jullie bedreigd hebben? ... *(er gaat haar een licht op)* Hebben jullie Antonio zijn spul gepikt? Is het dat? Maar natuurlijk, jullie zijn een stelletje ordinaire dieven! *(ze kijkt rond)* Waar is die zak?

WILLY Euh...

ANTONIETTA Waar is die zak?

WILLY *(zucht)* Mevrouw Terwingen heeft die meegenomen.

ANTONIETTA Wie is mevrouw Terwingen?

WILLY Onze trajectbegeleidster.

ANTONIETTA Huh? Trajectbegeleidster? Gaan jullie op reis? Naar Nederland? Naar Buitenland misschien?

Er wordt gebeld.

ANTONIETTA Wie zou dat kunnen zijn?

WILLY Als je gaat kijken, Antonietta, dan weet je het. Misschien is het mevrouw Terwingen die de zak terugbrengt.

Antonietta opent de voordeur. Daar staat Martin met een grote vis in de handen.

MARTIN *(fier)* Ik heb een cadeautje voor madame de Courwaremme. *(toont de vis)* Paling! Zelf gevangen.

ANTONIETTA *(kortaf)* Die madame is er niet.

MARTIN Hoe, die is er niet? Daarstraks was ze nog hier.

ANTONIETTA Die is er niet, zeg ik. Kom volgende week maar eens terug.

MARTIN Ik vrees dat mijnheer paling volgende week al serieus aan het stinken is. Neenee, hij moet nu klaargemaakt worden.

Martin wurmt zich voorbij Antonietta naar binnen. Achter de rug van Antonietta probeert Willy Martin duidelijk te maken wat er aan de hand is.

MARTIN Ik ken trouwens een paar heel oude Limburgse palinggerechten. Gekregen van mijn beste vriend Jeanke Bleux. Paling met stroop bijvoorbeeld. Of paling in gelei. Ook heel lekker is paling met kampernoeliesaus. En een echte topper is liefjespaling. Beter dan paling in 't groen. Heel gemakkelijk klaar te maken ook, zelfs voor iemand die zoveel van koken kent als een voetballer van spelling. U doet de palingmoten in een pan en overgiet ze met twee glazen water en twee glazen wijn. U kruidt met tijm, laurier en citroenkruid. Laat alles vijf minuten stoven en voeg er dan een mengsel van boter en bloem bij en ook nog twee eierdooiers en tweehonderd gram kampernoelies. Warm opdienen en garneren met gehakte peterselie. Simple comme bonjour. En verrekt lekker!

ANTONIETTA U kunt wat mij betreft uw paling steken daar waar de zon nooit schijnt.

MARTIN Aha, de juffrouw is een kenner. Paling houdt inderdaad niet van zonlicht. *(krijgt nu pas Willy in de gaten die druk aan het gesticuleren is)* Hey, Willy, knappe kerel!

Antonietta draait zich om en betrapt de gesticulerende Willy. Deze houdt onmiddellijk op. Antonietta draait zich weer naar Martin.

ANTONIETTA En nu is het afgelopen met die zever! Eruit, jij!

Antonietta werkt Martin naar buiten en sluit de deur.

ANTONIETTA Zeikerd!

WILLY Paling kan inderdaad heel lekker zijn, Antonietta.

ANTONIETTA Vis is vies. Geef mij dan toch maar een Filet-O-Fish. Die hoef je zelfs niet klaar te maken. Die kan je zo in ieder sterrenrestaurant van McDonald's kopen.

WILLY Ik heb de indruk dat jij toch niet heel erg goed in je vel zit, Antonietta. *(grijnst)* Dat jij je in dit leven niet echt als een vis in het water voelt.

ANTONIETTA En jij bent volgens mij zo glibberig als een paling in een emmer snot. Wat was je aan het bewijzen met die gebaren?

WILLY Niets. Ik heb een beetje jeuk, dat is alles. (*begint zich overdadig te jeuken*)

ANTONIETTA Ik hou je in de gaten vriend, als je dat maar weet.

Gertrude en Thérèse komen terug met Antonia.

ANTONIETTA Zus!

ANTONIA Zusje!

De twee zussen omhelzen elkaar.

ANTONIA (*kijkt rond*) Waar is mijn pistool?

WILLY Mevrouw Terwingen heeft dat meegenomen.

ANTONIA Wie is mevrouw Terwingen?

ANTONIETTA Iemand uit de toeristische sector. Ik geloof dat ze hun reizen uitstippelt.

WILLY (*zucht*) Ze is onze trajectbegeleidster. Ze is ermee naar de politie.

ANTONIA Porca Madonna! Is ze al lang weg.

WILLY Ze is een paar minuten geleden vertrokken.

ANTONIA Te voet?

WILLY Ik denk het wel.

ANTONIA (*tot Antonietta*) Ik ga haar achterna, misschien haal ik haar nog wel in. Wie denkt die trut wel dat ze is? Hou deze drie goed in de gaten, Antonietta, want ze zijn net zo min te vertrouwen als een advocaat en ze kunnen liegen als een bidprentje. En bevrijd Antonio. (*tot Willy*) Hoe ziet dat mens eruit?

WILLY (*beschrijft Annika*) Ze... (*spottend*) Het politiebureau weet u ongetwijfeld liggen?

ANTONIA (*fier*) Uiteraard. Antonio en ik zijn daar vaste klanten. We spreken sommige agenten zelfs met de voornaam aan.

Antonia snel af.

ANTONIETTA (*tot Willy*) Ga Antonio halen.

WILLY Goed. (*af*)

THÉRÈSE *(wijst naar de bom)* Wat is dat ding daar?

ANTONIETTA Dat is een tijdbom.

THÉRÈSE *(schrikt)* Een bom?

ANTONIETTA Ja. Wij, Vendetta's, denken aan alles en wij laten niet met ons sollen. Papa zegt dat wij, de Vendetta's, euh... euh... wacht, hij heeft het voor mij opgeschreven. *(haalt een briefje uit haar zak)* Hij zegt dat wij modern krapuul zijn, intellectuele aso's, afpadigen, goedaardige onaangepaste luiszakken, paria's, karottentrekkers, foefelaars, lorejassen, ratten, kakadorissen, hellekinderen, hondsvotten, uitvaagsel, addergebroed. Wij, de Vendetta's, wij zijn de Vlaamse Daltons, zegt hij, idealisten. Wij, de Vendetta's, wij zijn gelijkekansensrijders, wij nemen wat ons toekomt maar wat wij niet krijgen omdat anderen het al genomen hebben. Kwaadaardige gezwellen die de samenleving aantasten om haar beter te maken, dat zijn wij, de Vendetta's.

GERTRUDE Nou, nou, dat is me nogal wat.

THÉRÈSE *(quasi-onschuldig)* Maar als jij geadopteerd bent, Antonietta, dan ben jij toch geen echte Vendetta?

Antonietta blijft verstomd staan en moet dit even laten bezinken.

THÉRÈSE Dat betekent dat jij van nature helemaal geen euh... euh... *(rukt het briefje uit Antonietta's handen)* modern krapuul bent, geen intellectuele aso, geen afpadige, geen goedaardige onaangepaste luiszak, geen paria, geen karottentrekker, geen foefelaar, geen lorejas, geen rat, geen kakadoris, geen hellekind, geen hondsvot, geen uitvaagsel, geen addergebroed, geen Vlaamse Dalton, geen kwaadaardige gezwel...

ANTONIETTA Dat is niet waar! Ik ben wel euh... *(rukt het briefje weer uit Thérèses handen)* modern krapuul, een intellectuele aso, een afpadige, een goedaardige onaangepaste luiszak, een paria, een karottentrekker, een foefelaar, een lorejas, een rat, een kakadoris, een hellekind, een hondsvot, uitvaagsel, addergebroed, een Vlaamse Dalton, een kwaadaardige gezwel...

THÉRÈSE Maar nee, Antonietta!

ANTONIETTA Nee?

THÉRÈSE *(met veel overtuiging)* Nee! Jij hebt niet het genetisch materiaal van de Vendetta's. Jij hebt het DNA van je echte ouders. Misschien ben jij zelfs wel een heel lieve, mooie, zachtvaardige vrouw, Antonietta, iemand met ontzettend veel talenten.

Gertrude schudt meewarig het hoofd bij het horen van zoveel onzin.

ANTONIETTA *(ongelovig)* Zou dat kunnen?

THÉRÈSE Maar natuurlijk!

ANTONIETTA Potvolpatatjes!

THÉRÈSE Jij bent alleen maar geworden wie je bent onder invloed van de Vendetta's en van de omgeving waarin je bent opgegroeid. Het zou me niet verwonderen mochten ze je zelfs slecht behandeld hebben.

Antonietta denkt zonder te bewegen heel lang en heel diep na.

THÉRÈSE Antonietta?

ANTONIETTA Nu ik er zo over nadenk... *(denkt weer heel diep en heel lang na)*

THÉRÈSE *(kijkt ongeduldig en bang naar de keuken)* Antonietta, zou je misschien wat sneller kunnen nadenken?

GERTRUDE *(wijs)* Je kan beter voordenken dan nadenken, want als je nadenkt kom je altijd te laat.

THÉRÈSE Gertrude, stoor haar nu niet!

ANTONIETTA ... Ja, als ik er zo over nadenk, denk ik dat daar misschien wel iets van waar zou kunnen zijn...

THÉRÈSE *(ongeduldig)* Zie je wel!

ANTONIETTA Toen we klein waren en nog samen in bad gingen mocht ik nooit met het eendje spelen. *(krijgt de tranen in de ogen)* En het was nog wel zo'n lief geel badeendje met een oranje snaveltje en twee onschuldige, zwarte oogjes.

GERTRUDE *(spottend)* Twee nog wel.

THÉRÈSE Gertrude!

ANTONIETTA Zij deden dat arme eendje pijn en ik wou het alleen maar strelen.

THÉRÈSE *(gemaakt)* Ocharme, dat moet een heel traumatische ervaring voor je zijn geweest.

ANTONIETTA Antonio en Antonia kregen aan tafel ook altijd beter eten: zij een stuk spek, ik de zwaars (zwoerd); zij gebakken aardappeltjes, ik

de afgekookte patattenschillen; zij de worteltjes, ik het loof... als de konijnen geen honger meer hadden.

THÉRÈSE *(ongeduldig)* Arm kind.

ANTONIETTA Ik herinner mij nu ook nog dat, wanneer we er met de familie met de auto op uittrokken, Antonio en Antonia altijd op de achterbank mochten zitten en ik in het koffer moest gaan liggen. Papa zie dat het de beste plaats was en ik geloofde hem.

GERTRUDE *(wijs)* Die gauw gelooft is gauw bedrogen, zegt het spreekwoord.

THÉRÈSE Gertrude!

ANTONIETTA Zij mochten ook altijd vriendjes mee naar huis brengen, ik niet. *(begint nu te huilen)* Ik moest in een donkere kruipkelder met een afgeleebberde pop of een kapot autootje spelen. Mama zei dat de kruipkelder...

THÉRÈSE *(ongeduldig)* ... de beste plaats was om spelen, jaja, dat weten we nu wel...

ANTONIETTA ... en ik geloofde haar.

THÉRÈSE Antonietta...

ANTONIETTA En als we dan toch een zelden keer samen speelden, dan bepaalden Antonio en Antonia wat er ging gebeuren en zegden zij wat ik moest doen. En dat deed ik dan ook.

GERTRUDE *(wijs)* Zij die de kudde volgen moeten altijd beschetten gras eten.

THÉRÈSE Gertrude!

ANTONIETTA Maar eigenlijk vond ik dat niet fijn. En op school werd ik ook altijd...

THÉRÈSE *(kijkt weer ongeduldig naar de keukendeur en onderbreekt haar snel)* Jaja, vertel dat later maar een keer. Jij bent een goed kind, Antonietta. Diep in je hart wil jij eigenlijk helemaal geen mensen bedreigen, en al zeker geen onschuldige burgers, en al helemaal geen mensen van adel zoals wij. *(gaat naar Antonietta)* Kom, geef dat machinepistool maar aan mij, dat heb je nu niet meer nodig.

Op dat moment komt Antonio woest uit de keuken, op de voet gevolgd door Willy.

THÉRÈSE *(stilletjes)* Merde!

ANTONIETTA Broer!

ANTONIO Zusje!

Antonio en Antonietta omhelzen elkaar.

ANTONIO Wat scheelt er, zusje? Waarom huil je? Ben je zo blij om mij terug te zien?

THÉRÈSE Ze was herinneringen aan het ophalen aan haar mooie jeugd.

ANTONIETTA Waarom mocht ik eigenlijk nooit met het badeendje spelen?

ANTONIO Wat?

GERTRUDE Ja, waarom mocht ze nooit met dat lieve, gele eendje met de twee onschuldige, zwarte oogjes en het oranje snaveltje spelen?

ANTONIO Wat?

ANTONIETTA Waarom moest ik altijd in het koffer van de auto gaan liggen en mochten Antonia en jij op de achterbank zitten?

ANTONIO Wat?

ANTONIETTA Waarom...

ANTONIO Ik heb je wel gehoord, Antonietta, maar ik heb nu geen tijd voor die onzin.

ANTONIETTA Waarom?

ANTONIO *(kortaf)* Omdat jij geen echte Vendetta bent, Antonietta. Nu goed? *(wendt zich dreigend tot Thérèse, Willy en Gertrude)* Tijd om onze rekeningen te vereffenen.

ANTONIETTA Wat is hier eigenlijk allemaal aan de hand, Antonio? Hebben ze jouw spul gepikt?

ANTONIO Klopt. En ze willen het niet teruggeven.

ANTONIETTA Mevrouw Terwingen heeft het.

ANTONIO Wat?

GERTRUDE Hij zegt wel veel 'wat'.

ANTONIO Die trut van het OCMW?

THÉRÈSE Kent u haar?

ANTONIO En of. Ze heeft ons een keer uit onze sociale woning gezet, en alleen maar omdat we de open haard gestookt hadden.

THÉRÈSE Is dat ook al een reden?

ANTONIO Blijkbaar wel als je dat met de meubels van het OCMW doet.

ANTONIETTA Ze is met het spul naar de politie gegaan. Ze heeft ook het pistool van Antonia meegenomen.

ANTONIO Wat? Figura die merda! Heeft ze het erfstuk van pépé gepikt? De versleten trut! Waar is Antonia?

ANTONIETTA Die is haar achterna gelopen. Ze kunnen nog niet ver zijn.

ANTONIO Ik ga erachteraan. Het politiekantoor is toch een eindje van hier. Misschien haal ik hen nog in.

THÉRÈSE *(spottend)* Uiteraard weet u dat liggen. En ongetwijfeld spreekt u sommige agenten zelfs met de voornaam aan.

ANTONIO *(kijkt Thérèse vuil aan; tot Antonietta)* Bewaak jij deze drie gangsters tot ik terug ben, lief zusje van me. En wees voorzichtig, want ze zijn...

WILLY/GERTRUDE/THÉRÈSE ... niet te vertrouwen.

ANTONIO Juist. Met jullie reken ik straks af. Eerst dat mens van het OCMW tegenhouden.

Antonio vlug af.

THÉRÈSE *(met een duidelijke knipoog naar Willy)* Voordat jullie uit de keuken kwamen was Antonietta over haarzelf aan het vertellen, over haar moeilijke jeugd bij de Vendetta's, *(met nadruk)* haar adoptieouders, niet haar echte ouders. Antonietta dacht dat ze een echte Vendetta was, modern krapuul, euh... *(rukt het briefje uit Antonietta's handen)* een intellectuele aso, een afpadige, een goedaardige onaangepaste luiszak, een paria, een karottentrekker, een foefelaar, een lorejas, een rat, een kakadoris, een hellekind, een hondsvot, uitvaagsel, addergebroed, een Vlaamse Dalton, een kwaadaardige gezwel. *(geeft het briefje terug)* Maar dat is niet zo. *(weer met een knipoog naar Willy; overdreven)* In feite is Antonietta een hele toffe, lieve, brave, zachtaardige meid. Helemaal haar echte ouders, is het niet, Antonietta?

ANTONIETTA *(laat het machinepistool zakken)* Als u het zegt.

WILLY *(heeft de bedoeling van Thérèse niet begrepen)* Is dat zo? Volgens mij is Antonietta wel degelijk... euh.. *(rukt het briefje uit Antonietta's handen)* een paria, een karottentrekker, een foefelaar, een lorejas, een rat, een kakadoris, een hellekind, een hondsvot...

ANTONIETTA *(heft opnieuw het machinepistool)* Stop!

THÉRÈSE Godverdomme, Willy!

ANTONIETTA *(boosaardig)* Willy heeft gelijk. Ik ben wel degelijk euh... *(Willy wil haar het briefje geven)* ... alles wat op dat briefje staat. Ik ben een echte Vendetta! Handen omhoog!

Op dat moment duikt aan het raam het hoofd van Martin op. Thérèse, Gertrude en Willy zien hem, Antonietta niet. Thérèse, Gertrude en Willy proberen Martin met gebaren duidelijk te maken dat ze zich in een precaire situatie bevinden. Ze beginnen ook luid door elkaar te praten, zodat Antonietta Martin niet kan horen, want deze sluipt en kruipt uiteindelijk door het raam naar binnen.

GERTRUDE We geven ons over, Antonietta.

THÉRÈSE Jij hebt gewonnen, Antonietta.

WILLY Er kan maar één iemand de beste zijn.

ANTONIETTA Ik trap niet in jullie spelletjes, ik ben niet onnozel.

THÉRÈSE Nee, nee, jij bent zeker niet onnozel.

GERTRUDE Ja, we hebben je misschien een beetje onderschat.

Als Martin in de kamer is, besluipt hij Antonietta en 'vangt' haar onder een visnet. Antonietta verzet zich hevig, maar met zijn vieren slagen ze er toch in om de jongste Vendetta te overheersen en vast te binden.

MARTIN Potvolpatatjes! Wat heb ik nu aan de haak geslagen? Een walvis? Een potvis? Inktvis? Zwaardvis?

WILLY Eerder een machinepistoolvis. Dank u voor de hulp, mijnheer Graaf.

MARTIN Ik dacht al dat er iets niet pluis was toen ik *(toont de paling)* dit cadeautje kwam brengen voor madame de Courwaremme. Ik heb hem zelf gevangen, Treesje. Maar toen deed dit lelijke, onvriendelijke meisje de deur open, en toen dacht ik bij mezelf, potvolpatatjes, Martin, hier is iets aan de hand. Lust je paling, Treesje?

THÉRÈSE Zelfs niet als hij goed is klaargemaakt.

MARTIN Dat is jammer. Ik heb namelijk een paar geweldige palinggerechten gekregen van mijn beste vriend, Jeanke Bleux, Treesje.

THÉRÈSE Ik heb toch liever dat u 'madame de Courwaremme' zegt, mijnheer Graaf.

- MARTIN** Natuurlijk, Treesje... euh... madame de Courwaremme. Maar kunt u mij misschien uitleggen wat dit hier allemaal te betekenen heeft?
- THÉRÈSE** Ik zal mijn uiterste best doen om een lang verhaal kort samen te vatten, mijnheer Graaf. Voor wij in dit krot trokken heeft hier ene Antonio Vendetta gewoond, een crimineel.
- MARTIN** *(glimlachend)* Een grote vis of een kleine garnaal?
- THÉRÈSE** Moet dit echt, mijnheer Graaf?
- MARTIN** Verschoning. Maar gaat u vooral verder.
- THÉRÈSE** Blijkbaar had hij hier nog een zak... euh... 'spul' verstopt. Wij hebben dat per ongeluk onder het waspoeder gemengd en daar is de familie Vendetta niet gelukkig mee. Ze willen hun spul terug of 35.000 euro, maar wij hebben dus nog het een, noch het ander. Nu dreigen ze ons van kant te maken.
- WILLY** Het zijn echte smeerlappen, de Vendetta's.
- GERTRUDE** Het zijn... euh... Wat zijn ze ook alweer? *(ze raapt het briefje op dat ergens op de grond is blijven liggen)* Ah ja, het is modern krapuul, het zijn intellectuele aso's, afpadigen, goedaardige onaangepaste luiszakken, paria's, karottentrekkers, foefelaars, lorejassen, ratten, kakadorissen, hellekinderen, hondsvotten, uitvaagsel, addergebroed, Vlaamse Daltons, gelijkemansenstrijders, kwaadaardige gezwellen.
- MARTIN** En wie is zij?
- WILLY** Antonietta Vendetta, de jongste van de drie Vendetta's.
- ANTONIETTA** *(heftig)* Ik ben geen Vendetta!
- GERTRUDE** Daar is echt wel een hoek af.
- THÉRÈSE** Een hoek? Volgens mij is ze helemaal rond.
- WILLY** De andere twee Vendetta's, Antonio en een andere zus, Antonia, zitten nu achter mevrouw Terwingen van het OCMW aan. Die is nu naar de politie gestapt.
- MARTIN** Bon. Dan is de zaak zo goed als opgelost.
- WILLY** Ik vrees dat de politie niets gaat doen, want mevrouw Terwingen heeft als bewijsmateriaal een zak waspoeder en een onklaar gemaakt antiek pistool meegenomen.
- MARTIN** Potvolpatatjes! Wat gaat u nu met deze Vendetta doen?

ANTONIETTA *(heftig)* Ik ben geen Vendetta! Ik ben geen... geen... geen...
(Gertrude houdt zuchtend het briefje voor haar neus) modern krapuul, intellectuele aso, afpadige, goedaardige onaangepaste luiszak, paria, karottentrekker, foefelaar, lorejas, rat, kakadoris, hellekind, hondsvot, uitvaagsel, addergebroed, Vlaamse Dalton, gelijkekansenstrijder, kwaadaardig gezwel.

MARTIN Ja, daar is precies toch iets goed mis met dat kind.

THÉRÈSE In feite is ze geadopteerd door de Vendetta's. Ze heeft ons ondertussen bijna heel haar levensverhaal verteld, en zo te horen heeft ze het niet bepaald onder de markt gehad.

GERTRUDE Ze mocht niet met het badeendje spelen.

THÉRÈSE Ze kreeg konijnenvoer te eten.

GERTRUDE Ze moest in de kruipkelder spelen.

MARTIN Waarom hebben de Vendetta's haar dan in godsnaam geadopteerd?

THÉRÈSE *(tot Antonietta)* Ja, waarom hebben de Vendetta's jou dan eigenlijk geadopteerd?

ANTONIETTA Voor de centen natuurlijk.

THÉRÈSE Foei, foei, foei. Wat mensen tegenwoordig allemaal doen om aan geld te geraken.

Willy en Gertrude trekken een bedenkelijk gezicht.

ANTONIETTA Wanneer we ergens gingen inbreken moest ik altijd het zware werk doen, terwijl Antonio en Antonia op de uitkijk bleven staan. Als de politie of iemand anders ons dan betrapte, konden zij gaan lopen en werd alleen ik aangehouden.

THÉRÈSE Heb je nooit geprobeerd om te achterhalen wie je echte ouders zijn?

ANTONIETTA Het enige dat ik ooit te weten ben gekomen is dat ze het niet zo breed hadden. Blijkbaar schaamden ze zich ook, want mijn ouders waren twee vrouwen, een Esmeralda en een...

MARTIN *(fluistert)* Martine.

Martin is helemaal van slag. Thérèse heeft al door hoe de vork aan de steel zit.

ANTONIETTA *(verbaasd)* Ja, Martine.

MARTIN Priscilla!

GERTRUDE Priscilla?

ANTONIETTA *(kijkt om zich heen)* Wie is Priscilla?

MARTIN Dat ben jij, Antonietta! We hebben je bij de geboorte Priscilla genoemd... maar kort daarna hebben we je afgestaan voor adoptie.

ANTONIETTA Bent u mijn papa?

MARTIN Maar nee, ik ben je mama!

ANTONIETTA Huh?

THÉRÈSE *(slaat de handen voor de ogen)* Godzalmeliefhebben!

MARTIN Je mama Martine!

ANTONIETTA Huh?

MARTIN Ik was indertijd een mooie vrouw...

WILLY *(terzijde)* Dat is toch moeilijk te geloven.

MARTIN ... en toen ik samenwoonde met Esmeralda hebben we jou uit liefde gemaakt, of beter gezegd, laten maken, in het labo van dokter Timmermans, met het zaad van mijn ex-man en met een eicel van mijzelf.

ANTONIETTA Huh?

MARTIN Ik heb jou negen maanden gedragen, Priscilla, hier, in mijn buikje.

ANTONIETTA Huh?

MARTIN Pas veel later, lang nadat we jou hebben afgestaan, heb ik me laten ombouwen tot man, maar dat is een lang verhaal.

THÉRÈSE Een dat we nu zeker niet willen horen.

ANTONIETTA Laten ombouwen? Zoals een auto?

MARTIN Ja. Tegenwoordig kan dat allemaal. Dingetje eraf, dingetje eraan, spuitje hier, spuitje daar.

THÉRÈSE Alstublieft zeg!

ANTONIETTA Potvolpatatjes!

MARTIN Zeg dat wel. Potvolpatatjes!

WILLY *(stilletjes)* Dus dat 'lelijke, onvriendelijke meisje', 'dat kind waar precies toch iets goed mis mee is', is zijn dochter?

MARTIN *(sist)* Zwijg, Willy!

ANTONIETTA En ik heet dus eigenlijk Priscilla?

MARTIN Ja. Esmeralda, je andere moeder, was een grote fan van Dallas. Priscilla Presley, de vrouw van Elvis, speelde daarin de rol van Jenna Wade, de dochter van een collega en vriend van Jock Ewing, de vader van Bobby Ewing, de eerste grote liefde van Jenna.

ANTONIETTA Papa...

MARTIN We hebben eerst nog even getwijfeld om je Sue Ellen te noemen, maar die dronk te veel.

ANTONIETTA Papa...

MARTIN Het is eigenlijk 'mama', Priscilla, maar jij mag ook 'papa' zeggen als je dat liever wil. Oh, lieve schat, ik heb je zo gemist. Ik heb zoveel spijt. Hoe gaat het met je?

ANTONIETTA *(droog)* Niet goed. Ik zit vastgebonden, papa. Mama.

MARTIN Oh, lieve schat! *(maakt haar los)*

THÉRÈSE Euh... ze heeft ons wel met een machinepistool bedreigd.

ANTONIETTA Maar ik ben geen crimineel, dat heeft u zelf gezegd. Ik ben geen euh... *(wil het papiertje nemen)*

THÉRÈSE *(snel)* Neenee, het is al goed, jij bent geen crimineel.

MARTIN Ze is zeker geen crimineel. Ik ben dat ook niet. Esmeralda is dat ook niet. Gerard is dat ook niet.

ANTONIETTA Wie is Gerard nu weer?

MARTIN Gerard Pannemans, mijn ex-man, degene die het zaad voor jou geleverd heeft. Jouw papa dus, Priscilla.

ANTONIETTA Ik weet niet of ik nog kan volgen.

THÉRÈSE Allemaal goed en wel, die familiegeschiedenis en jullie onverwachte hereniging, maar daarmee zijn wij nog altijd niet uit de problemen.

MARTIN Als ik jullie nu eens zou helpen?

THÉRÈSE *(slikt)* Dat zou fijn zijn. ... *(luchtig)* Zomaar?

MARTIN (*glimlacht*) Uiteraard niet. Daar staat wel wat tegenover.

GERTRUDE Ik ben benieuwd.

MARTIN Een date met u, madame, zodat we elkaar wat beter kunnen leren kennen. Daarna zien we wel. Men weet nooit hoe een koe een haas vangt.

THÉRÈSE Awel, merci. Bedankt voor het compliment.

GERTRUDE Hij is de koe, maman, u bent de haas. 'Mi chiamo haas', remember? 'Il nostro nome è lepre.' (*doet een haas na zoals Thérèse dat eerder deed*)

THÉRÈSE (*zucht*) Goed dan. Maar hoe gaat u ons helpen? Gaat u ons 35.000 euro geven?

MARTIN (*een beetje verbaasd*) Nee, natuurlijk niet, wat had u gedacht? We leven niet in Luilekkerland. Ik heb zelf veel te lang en veel te hard moeten werken om mijn zuurverdiende centen van de ene dag op de andere weg te geven aan een stelletje criminelen.

THÉRÈSE (*kwaad*) U bent heel erg bedankt, mijnheer Graaf.

MARTIN Verschoning, madame de barones, daarmee bedoelde ik uiteraard de Vendetta's. Ik wil alleen maar zeggen dat ik mij ook heb moeten opwerken, van simpele, lagere bediende tot...

WILLY Minder simpele, lagere bediende?

MARTIN ... (*met vernietigende blik naar Willy*) tot kaderlid, en ik heb dus wel wat gespaard, maar dat is voor een mooie, oude dag, (*met begerige blik op Thérèse*) misschien wel met de vrouw van mijn dromen.

GERTRUDE Ter zake, mijnheer Graaf.

MARTIN Ik heb al een ideetje. (*tot Antonietta*) Jij gaat me helpen om de problemen van deze fijne mensen op te lossen, Priscilla. Je hebt trouwens zo te horen nog iets goed te maken. Daarna mag je bij mij, (*weer met een begerige blik naar Thérèse*) wie weet, bij ons komen wonen, en dan gaan we al die verloren tijd inhalen, mijn lieve schat. We gaan samen boksen, we gaan samen vissen, we gaan...

WILLY Ik geloof niet dat Antonietta euh... Priscilla van vis houdt, mijnheer Graaf. Ze lust alleen maar Filet-O-Fish.

MARTIN (*teleurgesteld*) Oh, dat is jammer. Dat zal ze dan van haar vader hebben, Gerard Pannemans, die hield ook niet van vissen.

THÉRÈSE Kunnen we de hobby's van u en van Priscilla later bespreken, mijnheer Graaf? We hebben nu andere katten te geselen.

MARTIN Uiteraard, madame.

GERTRUDE Hoe kunnen we de Vendetta's van ons afschudden?

MARTIN We bedreigen hen, we jagen hen schrik aan.

ANTONIETTA Maar we hebben... ze hebben van niemand schrik.

WILLY Zelfs niet van de politie.

THÉRÈSE Sommige agenten spreken ze zelfs met de voornaam aan.

ANTONIETTA (*fier*) Ja, een aantal van die mannen hebben we in onze zak... hebben ze in hun zak.

THÉRÈSE En wat er met ons gebeurt als we toch naar de politie stappen, dat willen we niet weten.

ANTONIETTA Als het van Antonia afhangt, dan gaan ze waarschijnlijk al jullie monden, neuzen, oren, vagijnen en aarsgaten volstoppen met doeken die in olie...

THÉRÈSE (*snel*) Het is al goed, Priscilla.

MARTIN Mijn moederhart bloedt als ik hoor in welke familie jij terecht bent gekomen, lieve schat.

ANTONIETTA Sorry. De enige organisatie waar we... waar ze echt schrik van hebben is de Mocromaffia. Die zijn nog een stuk erger dan wij... dan zij.

THÉRÈSE (*cynisch*) Jammer dat we daar geen connecties hebben.

MARTIN Dat hoeft toch ook niet. We laten iemand doen alsof hij van de Mocromaffia is.

THÉRÈSE (*spottend*) Wie dan? U lijkt helemaal niet op een Marokkaan.

MARTIN (*gevlaid*) Merci, madame, maar ik dacht ook helemaal niet aan mezelf, wel aan iemand die ik heel goed ken.

THÉRÈSE Toch niet Jeanke Bleux zeker?

MARTIN (*verheugd*) Ja, inderdaad, Jeanke Bleux. Kent u Jeanke Bleux?

THÉRÈSE Dat genoeg is me tot nu toe bespaard gebleven, maar u praat constant over hem.

MARTIN Is dat zo? Tiens. Jeanke Bleux is dan ook mijn beste vriend. Hij lijkt wel wat op een Noord-Afrikaan. Jeanke is fabrikant van vissticks...

THÉRÈSE Ik had het kunnen raden.

MARTIN ... en in zijn vrije tijd werkt hij als muziekproducer. Jaja, Jeanke is van alle markten thuis en hij zit er bovendien warmpjes in. Hij gaat ons zeker willen helpen.

WILLY En waar is dat Jeanke Bleux nu?

MARTIN Hij zit in de auto te wachten. We zijn samen gaan vissen.

WILLY Hoe wil u het concreet aanpakken, mijnheer Graaf?

MARTIN Laat dat maar aan mij over. Priscilla, jij belt nu naar je broer en je zegt hem dat hij en zijn zus onmiddellijk naar hier moeten komen.

ANTONIETTA *(neemt haar gsm)* Wat moet ik zeggen?

MARTIN Verzin maar iets.

ANTONIETTA Daar ben ik niet zo goed in, mama.

THÉRÈSE *(terzijde)* Waarom verwondert me dat niet.

MARTIN Zeg maar dat er onvoorziene ontwikkelingen zijn. Ik ga ondertussen Jeanke inlichten. Als je klaar bent met bellen, dan kom je naar ons toe. En breng dat machinepistool mee. Begrepen?

ANTONIETTA Goed, mama.

Martin gaat naar buiten. Antonietta telefoneert naar Antonio.

ANTONIETTA Antonio? Ik ben het. Je moet onmiddellijk naar hier komen. ... Ja, er zijn euh... *(tot de anderen)* Wat zei mama ook alweer?

WILLY Onvoorziene ontwikkelingen.

ANTONIETTA *(in de telefoon)* Ongeziene verwickelingen. ... Ja, euh... *(kijkt hulpeloos naar Willy)* Hij vraagt welke.

WILLY Zeg hem maar dat we het geld hebben.

ANTONIETTA Ze hebben het geld...

WILLY En mevrouw Terwingen heeft het spul niet.

ANTONIETTA ... en mevrouw Terwingen heeft het spul niet...

WILLY Ze is naar de politie met een zak waspoeder.

ANTONIETTA ... ze is naar de politie met een zak waspoeder. ... Goed, Antonio. Verwittig jij Antonia ook? ... Tot zo, broer. *(beëindigt het gesprek)* Hij komt eraan.

Antonietta neemt het machinepistool en gaat naar buiten.

GERTRUDE Nu zal u wel met die Martin op stap moeten, maman.

THÉRÈSE *(haalt de schouders op)* Ach, als we daarmee van de Vendetta's verlost zijn. Het had trouwens nog veel erger gekund. Stel je voor dat hij op Freddy Willockx⁶ leek, dan was ik pas echt gesjareld.

WILLY *(gniffelend)* Na een maand als buschauffeur begint u de volkstaal al behoorlijk onder de knie te krijgen, madame.

THÉRÈSE Zal het gaan, ja, Willy?

GERTRUDE *(grijnzend; tegen Willy)* Als het wat wordt tussen die twee krijg ik een stieftranspapa. Of een stieftransmama. En dan eten we iedere dag verse vis.

WILLY Liefjespaling.

THÉRÈSE En nu is het godverdikke gedaan met die zever!

GERTRUDE Ja, mama.

WILLY Verschoning, madame.

Willy begint op te ruimen. Gertrude maakt muziek. Ze speelt een of ander liefdesliedje. Dan komen Martin, Jeanke en Antonietta terug binnen. Jeanke heeft het machinepistool vast. Hij ziet eruit als een Marokkaanse Kapitein Iglo.

MARTIN Dit is...

GERTRUDE *(helemaal ondersteboven van Jeanke)* Kapitein Iglo!

MARTIN *(kijkt haar vernietigend aan)* ... Jeanke Bleux, mijn beste vriend, maar vandaag is hij Ridouan El Kadér, een kopstuk van de Mocromaffia, een drugsbaron.

GERTRUDE *(al tot over haar oren verliefd)* Hoort u dat, maman, een baron!

JEANKE *(ook verliefd)* Ik hoorde hemelse muziek, juffrouw.

⁶ Hier kan uiteraard om het even welke naam gebruikt worden.

GERTRUDE Gertrude.

JEANKE Gertrude.

GERTRUDE Die is voor u, mijnheer Bleux.

JEANKE Jeanke.

GERTRUDE Jeanke. 'Jeanke', dat klinkt wel niet echt lekker.

JEANKE Oh, maar je mag ook Roger zeggen, dat is mijn tweede naam. Ik heet eigenlijk Jeanke Roger.

WILLY Jeanke Roger? JR. Uw moeder was misschien ook fan van Dallas, mijnheer Bleux?

GERTRUDE Dan ga ik Roger zeggen, Jeanke.

JEANKE Dat mag, Gertrude.

GERTRUDE Merci, Roger.

THÉRÈSE Is het nu bijna gedaan met dat geflikflooi, Gertrude? De Vendetta's komen eraan.

WILLY Kunnen wij werkelijk niets doen, mijnheer Graaf?

MARTIN Jawel. Zwijgen. Vertrouw maar op Jeanke.

Op dat moment stormt Antonio naar binnen.

ANTONIO Heb je het geld, Antonietta?

Jeanke richt het machinepistool op Antonio.

ANTONIETTA *(speelt haar rol van slachtoffer met veel overtuiging, zelfs met net iets te veel overtuiging)* Ze hebben me gedwongen, Antonio!

ANTONIO *(tot Jeanke)* Wie bent u?

JEANKE *(spreekt Nederlands met een vleugje Marokkaans)* Ben Ridouan El Kadér, gast. *(Wijst naar Martin)* En dees is mijn mattie van mij, Martén. Zzzijn van de Mocro'zzz.

ANTONIO De Mocro's?

JEANKE Gaan bizznezzz in buurt overnemen, wollah.

ANTONIO Maar dit is onze buurt.

JEANKE Nu niet meer. Jij bent schmetta, gast, een bedrieger.

ANTONIO Nu moet jij eens goed luisteren, Kader.

JEANKE Zzzwijg uw lip, Vendetta!

ANTONIO *(parodieert Jeanke)* Ik zzzwijg mijn lip als ik dat zzzelf wil, pipo.

JEANKE *(tegen Martin)* Hij zzzegt pipo naar mij, mattie. Niemand zzzegt ongestraft pipo naar Ridouan El Kadér. Weet wat ik ga doen azzz jij niet ophoepele? Ik sjiet eerst die meisje dood, die kech, en dan jij, wollah.

ANTONIO En mijn geld?

JEANKE Kun jij fluiten?

ANTONIO Ja.

JEANKE Dan fluit maar naar, gast.

ANTONIO Dat pik ik niet.

Antonio wil op Jeanke af. Jeanke schiet Antonietta dood. Thérèse, Gertrude en Willy schrikken en schreeuwen. Antonietta valt met veel theater neer.

JEANKE Jij wil ook boterhammetje met lood uit masjienepistool van mij in Vendettapens?

ANTONIO *(steekt bang de handen in de lucht)* Nee, liever niet, mijnheer Kadér. Ik heb het begrepen. Ik weet wat me te doen staat.

JEANKE En nu oprotten, abu tagna!

Antonio vlucht naar buiten. Daar ontmoet hij Antonia (zichzelf dus).

ANTONIO *(af)* Niet binnengaan, Antonia!

ANTONIA *(af)* Wat is er aan de hand, Antonio?

ANTONIO *(af)* De Mocro's hebben deze buurt overgenomen, Antonia.

ANTONIA *(af)* En jij laat dat gebeuren, Antonio?

ANTONIO *(af)* Ze hebben Antonietta vermoord, Antonia!

ANTONIA *(af)* Porca Madonna!

ANTONIO *(af)* We verhuizen, Antonia. Subito!

Willy sluit de deur. Antonietta krabbelt recht.

ANTONIETTA (*fier*) Heb ik het goed gedaan, mama?

MARTIN Je was bijna perfect, meisje.

GERTRUDE Maar jij was helemaal perfect, Roger.

JEANKE Perfectie heeft nu eenmaal wat tijd nodig.

THÉRÈSE (*kwaad*) Godverdomme, ik dacht dat u haar echt neergeschoten had.

WILLY Ze had ons verteld dat het een echt machinepistool was.

ANTONIETTA Wie is er hier nu eigenlijk onnozel? Dachten jullie werkelijk dat je bij AliExpress een echt machinepistool kon kopen voor 75 euro? Het is nep.

THÉRÈSE Had u ons niet kunnen verwittigen, mijnheer Graaf?

MARTIN Nu waren jullie reacties tenminste authentiek... (*kijkt naar Antonietta*) iets wat niet van die van iedereen kan gezegd worden.

GERTRUDE (*vliegt Jeanke om de hals*) Je hebt ons gered, Roger! Je bent een held, mijn SuperRoger!

JEANKE Merci, Gertrude.

Er wordt gebeld.

THÉRÈSE Wie kan dat nu zijn?

Willy opent de voordeur. Daar staat Annika met de zak waspoeder en het pistool van Antonia in haar handen. Ze is nogal aangedaan. Martin is van de hand Gods geslagen als hij Annika ziet. Hij staart haar met open mond aan.

THÉRÈSE Kom binnen, mevrouw Terwingen.

MARTIN Mijn God, wat een mooie vrouw!

ANNIKA Jullie wilden mij belachelijk maken. Er zaten helemaal geen drugs in deze zak, en dit pistool is gewoon een stuk antiek. Die politiemensen konden hun lol niet op.

WILLY Als ik mij niet vergis hadden we u dat nochtans voorspeld.

ANNIKA U zit dus niet in de drugshandel?

THÉRÈSE Helemaal niet.

GERTRUDE We kunnen het allemaal uitleggen, mevrouw Terwingen.

ANNIKA Liever een andere keer als u het niet erg vindt. Oh God, wat voel ik mij onnozel.

ANTONIETTA Is niet ieder mens op zijn manier een beetje onnozel?

MARTIN Dat is heel mooi gezegd, Priscilla.

ANNIKA Maar waarom voelde ik mij dan zo lekker nadat ik van dit spul gesnoven had?

WILLY Illusie. Zelfbedrog. U dacht dat u coke gesnoven had en dus ging u zich gedragen alsof u echt coke gesnoven had.

GERTRUDE Ik zou het toch niet meer doen als ik u was.

THÉRÈSE Tenzij u natuurlijk de ambitie heeft om de eerste waspoedersnuiver ter wereld te worden. Kijk maar uit, want voor u het weet bent u een Dashjunkie. Hahaha!

MARTIN (*kwaad*) Het is nergens voor nodig om deze prachtige vrouw zo te bespotten, madame de barones. Wie denkt u eigenlijk dat u bent? U moest zich schamen.

THÉRÈSE Oeps!

GERTRUDE (*fluistert spottend*) Ik vrees dat het uit is met de liefde, maman.

ANNIKA Dat is heel vriendelijk van u, mijnheer. (*geeft Martin een hand*) Annika Terwingen.

MARTIN Martin Graaf. En dit is mijn beste vriend Jeanke Bleux. We hebben zojuist deze familie uit de problemen geholpen. Dat zit zo. Jeanke en ik waren gaan vissen op paling en...

ANNIKA Paling? Hmmmmm, lekker!

MARTIN (*blij*) U houdt van paling? Potvolpatatjes!

ANNIKA Paling met gebakken patatjes, héél lekker! Misschien moeten wij twee dat bij gelegenheid maar eens ergens gaan eten, mijnheer Graaf. Maar als u me nu wil excuseren, (*met een giftige blik naar Thérèse*) ik moet nog een paar verslagen gaan schrijven.

MARTIN Ik ga met u mee, mevrouw Terwingen, of mag ik Annika zeggen? Anneke? Anni? Ik denk dat wij het heel goed met elkaar gaan kunnen vinden, Anni. Misschien bent u zelfs de vrouw van mijn leven. Het zit namelijk zo, ik heb al heel wat meegemaakt, ik ben de eerste PBGDBT, de eerste...

Al pratend vertrekken Annika en Martin.

ANTONIETTA (*hulpeloos*) Mama, laat me niet opnieuw achter!

Antonietta loopt Martin en Annika achterna.

THÉRÈSE (*rilt van afschuw*) Hopelijk zijn we daar nu definitief van verlost.

WILLY (*geruststellend*) Nee, die gaan we hier zeker niet meer terugzien, madame.

JEANKE Voor ons wordt het ook stilletjes tijd om op te stappen, Gertrude.

GERTRUDE (*vol verwachting*) Voor 'ons', Roger?

JEANKE Ja, natuurlijk. Ik ben voor de eerste keer in mijn leven stapelverliefd tot in de toppen van mijn tenen en dat wil ik graag zo houden. Ik ga je dus hier niet achterlaten in dit krot, nee, ik neem je met me mee, en morgen sleur ik je mee naar een studio, waar we die hemelse muziek van jou gaan opnemen, ik ga die promoten en met de opbrengst van de verkoop van de platen...

WILLY Platen? Die leeft nog in de middeleeuwen zeker.

JEANKE ... en met de opbrengst van de verkoop en met mijn spaargeld koop ik een kasteeltje voor ons tweeën...

THÉRÈSE Ahum, ahum.

JEANKE ... koop ik een kasteeltje voor ons drieën, en daar gaan wij tweeën...

THÉRÈSE Samen met je moeder.

JEANKE ... en daar gaan wij tweeën, samen met je moeder, aan een sprookjeshuwelijk bouwen!

GERTRUDE Oh, Roger, ik wist niet dat er op deze wereld zulke fantastische mannen rondliepen! (*ze kussen elkaar*)

WILLY Mademoiselle Gertrude heeft het precies goed te pakken.

THÉRÈSE Ja, de liefde kan schoon zijn, Willy.

JEANKE Kom, Gertrude!

Jeanke en Gertrude vertrekken.

THÉRÈSE En plots ziet de toekomst er een stuk rooskleuriger uit!

WILLY *(wil van de gelegenheid gebruik maken en zoekt toenadering)* Ze zou er nog een stuk rooskleuriger uit kunnen gaan zien, madame.

THÉRÈSE *(onnozel)* Hoe bedoel je, Willy?

WILLY *(voorzichtig; verlegen)* Nu wij zo met zijn tweetjes alleen achterblijven, madame, Thérèse, dacht ik euh... dat... euh... dat wij misschien...

THÉRÈSE *(snel)* Zet dat maar uit je hoofd, Willy!

WILLY *(teleurgesteld)* Oh.

THÉRÈSE Ga jij nu maar een fles champagne halen, Willy, we hebben wat te vieren. De wederopstanding van de familie de Courwaremme!

WILLY Goed, madame.

Willy verdwijnt richting voordeur.

THÉRÈSE *(tot publiek)* Ik laat hem nog wat spartelen. Een vrouw mag zich niet te vlug gewonnen geven, anders komt ze zo goedkoop over.

Willy heeft dit nog net gehoord en gaat gelukzalig af. Thérèse krijgt de bom, die nog altijd op tafel is blijven liggen, in de gaten. Ze neemt die op en begint te schreeuwen.

THÉRÈSE Wat? Nog twintig seconden! Willy! Willy!

Thérèse rent naar buiten. Het doek gaat dicht. Dan klinkt er een enorme knal.

BOEM!!!